

MIC. # 9940 (RAB. 1607)

IBN SHUAIB, JOSHUA,
DERASHOT 'AL HA-TORAH.

דרשות על התורה.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

SPAIN: [14--]
SEPHARDIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

160
Derashot Hatorah

A volume of learned discourses on the Penta-teuch by Joshua Ibn Shoeib, an eminent preacher and cabbalist, flourished at the beginning of the fourteenth century. Written in Spain in 1430.

The pages exhibited are the title page of and the opening discourse on the Book of Numbers.

Presented by Mrs. Nathan J. Miller to
the Library of the Jewish Theological
Seminary of America

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שלם ק' פ' שערק שערק קס מוקד כמו למקד כדכתיב לבן לא נולד יתקן ש' עק' -
 מדרקס כן מוקד ומוקד הולך מן שערקתך כ' קי' קורא כל מוקד ומסדן קיחוד כל מוקד -
 עק' קולך עמ' ויקדח עס חז'ס צעס יש ווקו מממס זל ממל'ת קי'ה ל'ק צלמ' עק'ה
 ממ'ר ל'ב קעלם ל'ב יק'ו קחולם ממממ'ס צ' וכמממ'ל מן קעלם לקחק קלס מול' צ'ינו
 וק' מממ'ל ל'ב ל' נממ'ת מממ'נות קדעמ' וכמממ'ל קלמו כלל קעממ' פקמו =
 קממ'ק על ק'יחוד ועל יכל' קעס דמ' קעמ'ס מממ'ס כד' ל' וק' ומוק' קעמ'ס
 מול'מו וק' וק'ו כמ' וק' ע'מ' צ'קד ומממ'ק ל'מ'מו ווקו קול' מן שערקתך וע' עק'ה
 מממ'ל כל מוקד עק'ה צמ' מוממ'ות על קדורות קכ'ס וממ'ו פצ' מממ' מוממ'ות
 וכל ק' ק' צ'ס יש וקממ'ל קעמ'ל ק'מ'ד צ'ק מומ' צ'ס דמ' ויעמ' חז'ס -
 צ'ק' ק' עס וק' כל ק'מ' וקממ'ל על יק'ב ועל צ' צ'ע' דמ' וקממ'ל על
 קממ'ס על ע'ק' וק' מול' קממ'מ' וקממ'מ' קע' דמ' ויע'ק' מ'ס ק'ק' וק' וי'ן
 עס מומ' וק' קממ'ל על ע'ק' מ'ל' י'מ'ל על ע'ק' ע'בן צ'מ'ק' מ'ל' וקממ'מ' סמ' -
 דמ' ויק'ל מדרקס וי'מ' ויע' וק' עס מומ' קממ'ל על מ'ל' צ'מ'ד עמ'ק'ס -
 עס קממ'מ'ו קממ' ק'צ' צ'ק קממ'ק דמ' צ'ק'ק' וי'ן עס מדרקס וק' וקממ'ל
 ע' ל' קדורות וממ'מ' קעס דמ' ויק' מדרקס וממ' וק' ע'מ' וק' וקממ'ל
 ע'ל קק'מ'ות ל'מ' קממ' ווקו קול' מן שערקתך וק' מ'מ'מ'ל על מ'מ'מ' וע'ק' וק'מ'מ'
 ל'מ' וממ'ל מ'ל' ל'מ' עק'ה ל' מ'מ'ר וע'ק' ק'מ'מ' מ'מ'מ' וק' מ'מ'מ' -
 ק'מ'מ' מ'מ'ס מ'ס ח'מ' ל' ח'מ' י'מ'ד מ'ק מ'מ'מ' ל' ח'מ' ל'מ'ס וק'מ'מ' ק'מ'מ' -
 ממ'מ' עק'ה ל' מ'מ' ל'מ'מ' וק'מ'מ' וק'מ'מ' ח'מ' ק'ק' י'מ'מ' וק'מ'מ' ק'מ'מ' -
 וק'מ'מ' ל'מ' ויע'מ'ס ויע'מ' מן קעלם קממ'ל ע'מ'ס ע'מ'ו צ'מ'מ' וק' י'מ'מ' -
 וק' ומוק' ע'ק'ה ל'מ' ע'ק'ה צ'מ' וק'ה צ'מ' ח'מ' ל' ק'מ'מ'ת יק'ו מממ'ות ל' ע'מ' -
 ק'ו פ' ח'מ'מ'מ' ל'מ'ס וק' מ'מ'מ' וק' ח'מ' ק'מ'מ' מ' ע'מ'מ' וק' יק'ו ח'מ'מ' מ'מ'מ'
 כמו ע'מ'מ' צ'מ'מ' פ'מ'ס וממ'ק ל'מ'מ' וק'מ'מ' ל'ק ע'מ'מ' וק'מ'מ' ל'ק ע'מ'מ' -
 וממ'מ' ע'מ'ק ז'ק ע'מ'מ' ל'ק י'מ'מ' י'מ' י'מ' ח'מ'מ' צ'מ'ל וק'ה צ'מ'ק ק' ח'מ'מ'מ' -
 מן מדרקס ווקו ע'מ'מ' ד'ד על דמ'מ' מ'ל' ע'ק' ל' מ'מ'מ' ל'מ'ו מ'ל' ע'ק' ע'מ'ק ל'מ'מ' -
 דמ' וי'מ'מ' וי'מ'מ' וק' על דמ'מ' ווקו וממ'מ' מ'מ'מ' כמו ע'מ'מ'מ' ע'מ'מ'מ'מ' ח'מ' -
 מ'ו ל' ע'ק'ה וק'ו צ'מ'מ'מ' פ'מ'מ' ע'ק'ה מ'מ'ק ל' ע'מ'מ'מ' ע'ק' ל' ל' ק'י' -
 ק'מ'מ'מ' וק' ק'מ'מ' ק'מ' ח'מ' מן ק'מ'מ'מ' ח'ו ח'מ'מ' ל'מ' ק'מ'מ' ח'ו ח'מ'מ' ק'מ' -
 צ'מ'ל וכד' מ'מ'מ'מ' ק'מ'מ'מ' צ'ו ק'מ'מ' ק'מ' ק' ח'מ' ז'ל וק' ז'ל ק'מ'מ' כ'ק' ק'מ'מ' -
 צ'מ'ד כ'מ'ס כ'מ'ס ק'ק' מ'מ'מ'מ' צ'מ' מ'מ'מ' צ'מ'ד כ'מ'ס ווקו ויק'מ'מ' ח'מ' -
 מדרקס צ'מ' וק' וק'מ' מ'ק ע'מ' צ'מ'ן ס'מ'ן ל'ק ח'מ' ח'מ' ז'ל ק'מ'מ'ק ע'ר מ'מ'מ' ח'מ'ק ע'מ'

[illegible]

המזל טוב ויש ואצדקס שרצמשה ומל את כל ילד צדקמקדש וסע הער
מפסג הדגטמול ישמעל המל וכל צדקו אחיופכ סע ויקח אצדקס את יס
ציו ואת כל ילד טהס טיח ואחר כך סמקעכסע ואחר סן מלחעצמו דסע
אחר סן ואצדקס סן הטעס והשעטע צה ימולנפ אינו צדקס טימול מלחעצמו וס
פ הדיה יוססן עצמו מופי אקעט ואינו לא הדיה יכולתמל צה ילד ואח הדגטמול
וירח אלט יי ולא אחר ג אצדקס פ המעק סמוכע סעצן אצדקס ולא הנצד לפס
ואמולט ואח חולבמסיעל שיק קטור אה המעלס לצדק אה החולע צה ודע
והלכע צדקס מה קצמזקק חולס וס לפי דערס זל הדיה זו המזלע לבגד ולא
בזכור המילע טה יי מלח צולה וחסווע עב מחד והוא קטל מלחעצ וסיע וס
אורע קצמ סמוטכט וסדע עצמו הדגטמול לקבל עס הטענה כלל מלכ וס
המזלע לא חמיה ולא טוי ולפי דערברט אורע יוס יוס המעלס הדיה ספס
היוס הזה פ מול אצדקס ונאמר פס המעלס צעלס הדיה קוז והוא זימן שרע
בזכור המילע טהוא סעק ומחיל והלל לבנו מנעקס סמוטכט ארבע
וע וסדע עלע יס סדע ונאמר צוודט צו ורלח כמה קצמ המילע טס יי
דסע וסדע עצמו הדגט וסע וימ יסדע וסדע ולכ קדמיה בעל הדגט וס
דסע וסדע אה סדע סמוטכט אורע חס לבנו מנעקס סמוטכט ארבע
חפכ לקקס למק לא הדגט סעמל הדגט אה לא קקס אורע דסע וסמל
אורע וסל הדיה לדיקס בזכור המילע עלס פס אה צדק וסדע וס
עמודטס ומוצחין ואורע וסדע וסדע וסדע וסדע וסדע וסדע וסדע
פסע יסרל חון מן הצעל ארמי דמסכע לעלעק ולל מצוק לא וסן הוא סדע
סן פ אצדקס עיו וסס ומוצחין וסל המעלס וסמלס סס דסע וסדע וסדע
וסמוטכט וסדע וסדע וסדע וסדע וסדע וסדע וסדע וסדע וסדע
וועדע פה לב חוק וסע וסדע לעקב למק והוא חומוטל אור קצמ סוקוס
חוק פסלרעס והמלחמס וסעע יסרל אהס מולס קקע לא הדיה סעמל וסדע
סעמלס לעלל אה צדק דסע טלל אהו צלמיו חל צדק וסדע חרס סמוטכט
המלע ספוק מיי עלע לפי קממיה ראטי מילע וסופס יקוד וסדע קממלס זל הדיה
סמלרעק סמוטכט ימס מוללן אורע כלל צדק סדע וסלע עמו קממלס וסדע
סמלרעקס מללכעלסן סמוטכטס ואמרו חול צדק מללעל סדע מילל וסדע
ורעל קאחר לבד אהמלע והוא מילל והללעלעק אה העלס והוא וסדע וסדע
לפס אה אצדקס וסל אחר עשק טלחוט וסדע סמלע אה אצדקס קלל אהלעט
קלל לעלל וסן מלכ וסדע טוב חסוד וסדעלל ללל חסוד וסדעלל ויאח קממל

חמ
המל

דערתו יל המלך שהלך את לוי הנזר ויאמר מלך כלל בזה אדם פני
טבת וזכור להם לצדיקים ושלח את לוי ונאם כן ראוי הוא שכל על ידי מיכל שחן
אברהם המקל ממנו החסד ואברהם טטור צעיר אסמנא וזילה פני טפח סלח יעצור
מעל ופדו חסון וזו חזן טעולה הכסא אורחיס מהקבלה פני טפח פה הוא אש חסידו
ראוי נביליה חסדו וכל מה שטעה על ידי עצמו זכר טענה הטם נעמה צבדו ובעצמו
וט מה שטעה על ידי שלח זכר צבדו על ידי שלח טענה פני טפח על ידי משה צבדו טלח יוקח
נא חסדו זכר צבדו על ידי שלח טטור וירם משה אהרן ויך אהרן על אברהם ואברהם פתחם
יבן להם הקצה צעמו לחם דעת הנט ממנו לחם לחם מן השמים וטבת והוא עמוד
עליהם ויאמר להם יומם ובכות זכר אהרן המן ולבדור ולעצב כבד צבדו פני טפח
וצבד יוקח נא חסדו מים הצדור ובעבור והטענה ומה הען לעצב צבד וקצו חזן טענה
טלח פני טפח וזכר ורעם שלח פני טפח שיהיה צבד ופני טפח ופני טפח ופני טפח
להם שלח טענה צדור לחמו לחמו טיזט צבדו פני טפח ופני טפח ופני טפח
בה כמו טענה אהרן ליהפא והחמאה והחלב מורה על כפא הארץ טטור צבדו טלח
אברהם פני טפח חמאה צבד וחלב צבד ופני טפח אהרן ופני טפח הטק מלח טלח
ויצחק טב טפח ויטענה עבן וראשון ראשון נחלק צדור עלה צבדו ופני טפח
צדור טפח מלחם והה קטל צדור והה קטל צדור והה קטל צדור והה קטל צדור
וצדור אהרן צבד אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
קבד על אהרן טלח חמאה אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
להם דעת ונא אהרן צדור צדור ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
צדור אהרן חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
אחז אברהם דעת ויאמר חמאה אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
פני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
צדור אהרן חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
על אהרן אהרן חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
טבילה אהרן חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
מחב צדור אהרן חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
צדור אהרן חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
צדור אהרן חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
טלח אהרן חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן
להם חמאה ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן ופני טפח אהרן

מעלת אברהם פהוא רחמי לעמוד צמוד קדם וזהו שאמ' הקב"ה עוד י' להאיו וצמוד
אמר תהיה מצאן פהאקק'ה רצה לעצ' את אדם הראשון מן עין לא רצה לדנו לאצ'
של מעלה טבעים שהם כנג' טבעים סגורין פשוטיו צערה הבהיה דמ' עשה
המצאן ונ' יצא ונ' ויט' להו' י' שהם וג' וכן שרצה לעשותו הן צמדים לא רצה לעש'
אל' פטים רבין מלפס ורצה טידון בהחזק'ים אמרו לשבו מלפס הרה רבונ' ו
ועל צ' של מעלה טטים הבצ' ואברהם יחיד לעצ' וארה מחטי' צו' כלך אמר לה
ואברהם היו יהיו בע' טטים רבין יצאו ממנו וכן רחמי ואעפ'ר לע' צדול סופ' הוצו
והפ' הק'ה עשורים טל' טים רצו' ישרא' והעמידן באוהה יס'יה ודק' צמל' ט'
מועלה וטל' מטה וזהו חרדי' ט' וארה וג' ממה ט'ט' באוהה הידה פלוט' ט' הרה
זל' רחמי הרבנים הק'ס' ט'הון ודעת' אס' אין צהם עשה טוח' רחמי הק'עקרה טה' י'
ההן אמ' חשה עמהם ט'ה ולכן יט' פסק פ'ל' עשו אס' כן עשו חשה ט'ה ואס' לא
ט'ה אס' אינון חו' חפ' אס' יק' כן אס' רצן ט'עשו חשה ואס' לא עמוד צמקוס ט'
ט'ה אס' אינון חו' אס' ט'ה ט'ה עשו ארה ט'ה ט'ה אעט'ס ק'ה ולא חשה ע'
ט'ה פ'ן הרחמי לט' צדול ט'עש וט' זה בעצ'ר פונ'ן סדוס היה רע' לט'ים ורע' לעצ'
ט'ה ט'ה ט'ים נחמ'ים ופ'ט'ש ור'ן היו מק'ט'ים פה'ו עט'ים עפ'רה צדול'ה
יד'ים ט'ק'רים היו מ'ט'ין ד'ט'ן ונ'ט'ר'ב זכ'ר פמוט'רמו וט'עה א'ה'ם ומה'ט'ות
הט'ה ט'ן לט'ה ט'ה היה ונ'ט'ים צע'ט'ן הק'בעה אט'ר לט'ט'ין ט'ק'מו ט'ם טע'ל הק'בע'
ט'ט' ט'ט' וט'ה אורח לע'ר א'ו'ט' וט'ט' א'ו'ט' ע'ן פמוט'ט'ר' ה'ים ט'ן זל' פה'ק'ט'ט'ן ס'ה
ט'ט' יד'עו א'ו'ט' ר'פ' פ'ט'ר'ט'ה צדול' בע'ט'ן פ'ט'נו ר'ו'ים פ'ט'ט' ישרא' רע' לעשות מ'ט'
ט'ט'ים וט'ט' א'ר' ט'י' ה'ט'ר' וצ'ט'ים הראשונה וט'ט' מ'ט'ר'א' כ'ט'ה וצ'ט'ים ק'ט'ה ט'ט'
ט'י' וט'ט' ל'ה'ם וט'ט' מ'ט'ם ע'ר י'ט' א'ק' ע'ר ה'ט'ים ה'ט'ט'ט' ט'ה ט'ט' מ'ט'ט'ין א'ט'
ט'ט'ר' א'ק' וט'ט' מ'ט'ר' א'ט'ים וט'ים וט'ק' וז'ה ה'ט'ה פ'ט'ה ישרא' ר'ו'ים ל'ק'וס ט'ק'וס
ט'ט'ים וצ'ט'ה ה'ט'ר' וט'ט' מ'ט'ם א'ר'ט'ים א'ק' ויה'ט'ו'ט'ה ט'ה לע'ט'ה ה'ים ט'ן זל' פ'ט'
ט'ט'ן הק'בעה ט'ט'ן א'ד'וס פ'ט'ט'וס היו ט'ה'ט'ם מ'ט'ט' וע'ר ק'ט'ן וצ'ט'ה א'ט'ים צ'
ט'ט' יח'יה'ם א'ט'ים פ'ט'ט' פמוט'ט' ט'ט' הק'בעה ולא ט'עה ט'ה'ט'ש ופ' א'ו'ט'ס ק'ה
ט'ה'ט'ט' ל'ה'ם ח'ט'ט'ו ט'ט'ק'ו ולא רע' צ'ט'ט' ט'ט'ה'ט'ה ט'ט'ט' ל'ה'ם צ'ט'ה'ט'ה ופ'
א'ו'ט'ה ט'ן א'ו'ט'ס א'ט'ה'ם וצ'ט'ה'ט' ח'ט'ט' ח'י'פ'ס ל'ט'ר' ק'ט'ט'ים וא'ט'י' הק'בעה ט'ט'ט' מ'ט'וס
ח'ט'ט' פמוט'ט'ט'ו ט'ט' ישרא' ט'ט'ט'ט'ט' ט'ט'ן ולכן ט'ט'ט'ט' פ'ט'ט'ט'ט' ט'ט'ט' ה'ו'ט'ט'ט'
ה'ט'ט'ן ל'ט'ט'ין וט'ט' ל'ה'ם ט'י'ט'ט'ר' א'ט'י' הק'בעה פ'ט'ט'ה ל'ט'ט'ט'ט' ל'ט'ן א'ה'ט'ט'ט'ו וק'ס' צ'
וצ'ט'ט' ל'ט'ט'ט'ט'ו ל'ט'ט'ה וט'ה'ה ר'ט'ו ל'ט'ט'ים צ'ט'ט'ט' א'ט'ר ט'ט'ט'ה וט'ט'ט'ט' וט'ט'ט'ט'
מ'ט'ט'ר' ולא א'ק' צ'ט'ט' צ'ט'ט'ין ל'ט'ט'ט'ט' ט'ק'ול א'ח'י'ה'ם ולא רע' פ'ט'ט' היו ח'י'פ'ס מ'ט'ה וק'ס' מ'

ה

ב

ה

י

א

[illegible]

ועבודת רבים ולא עמלנות סתם וזהו הלשון מקצוע וזהו זלזולתו על ישיבתו של עשר נא
לפי שכל דרך השגת היקרוסה ואוסל להמלטם קודם כל הקציה ואשיר מועשים ואילו
דע גדול מלבד להכחם אנושאים לעצמם פהם מועשים ועבודתה מועשים אלו להקפ
שמה ששך ומה שחזרו להקצות דמיון זלזולתו חזק לבד לאורצותיו פחותה כטור
במדת חכמה וזה כן הוא המה נצקת סדך טעם החיות שחזיק להם הקצות צחיק ופח
רשימי ופסקיר ליעיר פה קבורה צמק היתה בעבר פה טעם יורדה ועודה אטעטל
לפי שכלו חזקה על צדקה ששחרו צדדים והטעם וטענה פה היה האלף המטותיה עמוד
בן השמים וכן האין במזל צלמוד צדוד ולכן נעמן דוד משחר האלף וזו דמיון צמלם להקדק
במלח חטאה שלם רעה להחלם לטורחים והוא הסתב עשן צדוד לטעם וזה דערה לטעמו
לשום ועל כן זה לאה חזק רוח האוחפה ועמה העמוכה ואחרי פה קענן ק"ן עשרה
אלהם מעין העלם הבן דבר יטע הקדים ימים וזה אחר נחיה מאפיו זרעו למל
המטות ולכן הקציה היתה לטעם שמוט ולא עשית הוג ואחרי חזל בצדודיה ספירה קדק
למה מואב ולא צמדה עננה על כן כהן כהן אהרן מואב ואלהם צד מלחמה אלו רצע
חודם והעבירה טעמה וקדאן בן עשירי לטעם ואלהם צד מלחמה אלו וזה
קודם הסתב עשן יורה עפ האלף לקודם וזה אחרים וטעם פה קלם קטם ולא טעם
וזה סקל פה טעם אע"פ טעם זקק עננה וטעם האלף חודים אחרים וזה טעם
לפי שמה קטע פה טעם וטעמו וזה קדק אלה פה היה עשיו מועט חס טעם וזה טעם
לפי שטעם פה קטעם מעט וזו כדורו פה טעם אחר יסוד עשירי וזו טעם וזה טעם
אחר טעם אחרים קטם לטעם וזה טעם פה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
עיר וטעם טעם וטעם וטעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
וזה טעם טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
הוא לך טעם טעם כל מעין טעם טעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
אחר הקדים לטעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
בין טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
עמו וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
אחר טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
זה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם
לפי שטעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם וזה טעם

אבות והיחיד הקל לשמו צבדו השם ודפס שלו היך צה השם דבר וחזר ואינו נש
אומרים פ לא צה לא ואעלה והעלה המעלה והוא לא קצן לקח את ואמלה ויא
ואעלהו כמו והשקיה אותם יין ודארו שאתה מעלה אותה לעלה את צין ב שייב ויא על
אחד הקדים אשר חומר חסד פ אם אומרו אשר שייב יחטא ויא פ ואעלהו כערה השם
לחיל המוסק חסדה ימי צדאיה וכל זה דוחקו הסדר חסיד כלו הקלה ואין לה מקום פ
אח לשון שיון לצד והיתה קשה ויה הזאתו לטוב לעקור המקטרים עלינו וכלו שאלו
אברהם שוקר למטה והקנה למטה השם יהסד שיזכור לו המיד זה הענין ושיע
אל גבורה וירחו לקין הגולה כמו שכתב והנה חיל אחר ומלה אחר הוא חסידים ויש
אברהם את עינו לחסדה הימים טאחן ישראל טאחיס בעפרות ונעצבן צרות בקדו
טה קדיש וטו שור ראש השנה ואש הגולה דעת והיה ביום הקול יתקע שורש צול וטאחן
האזנים טאחן אטור ונע **ויהי וחי שרה** טאעאל חודש צדק מסקטי קטנואל
טור חופים ואלמקדנז כוקדים קצמו אל אברהם אברהם ואל שר
החול לשם פ אחד קראו ואתם ואתם לטון טאיעה כול על שלשה עשר ימים האחד
טאיעה הדש לצד כל הצנה כמו קול צדים ארש טומעים ואי טאיעה חל אכן והשט
הבנה קדש נש הטאיעה כמו אשר לא הטאע לשונו פ טומע וסקי והטלשי קלבה קדש
והקמוס ט כמו דש ארש טאיד וטאיעה עשה וטאיע טאיע ישראל טאחן טל וטאיע
והבנה וקלבה טע וטאיעה טאיע ויהי חוד וזה הפסוק טאיע אל טל טל טל וטאיע
ויהי טענהו לו הפסוקים על צה הגולה קדש ויהי דש טענה הענין איה שש
כיהנה ארש ונע פ קופים פ סיט הגולה הזה היה טטטו ארש ואת טענה טע
טאח יי להים טען לטון לטום ונע וכן חצו פ סיט החודש ויהנה עיט הנה
כמו טאח חיל קאט החס ויטן את זאת ונע ואשר דש פ יי אל וינה ויחצ יי ע
עצם וזה אירע טאח חלפ ישראל ויהנה ברשע טאחן אחר ואחר וטו טאחן
חול למה טקח טאחן טאחן טענה טענה וטענה מוטור וטענה פ קול חמון
הרש אטאק וטאטטט פאטטטו החסיד ויקרא טאטטטט ארש טענה טענה ונע פ
היו קדשים חרש טאטט חמון קעס וכן טענה דמאל כהנ ונע על ענין קדש קש
קטביות ואין ספק פ היו שם חפיים ציחם לאלפים יודע הנה פ לא טטטה מקם
אל קטביות או רוע היו טוטטט ארש והיו קדשים חרש טענה ויהי לטם
כאן ענין אחד טקול חסוק צפאים טאחן אותה טק על פקנים טאחן לטו וטאחן
ט קטביות טטטה חיל ויהי ענין שש קטב טאחן חיל קטב וטאחן וקטב
חול פ חסון טק פ טטטה קטב חיל ויהי טטטה ויהי פ טקטט טט
קטב טאחן חיל ויהי חוד וקדש ארש טענה וטל טענה חיל ויהי טענה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

על

מדינה ונחמה לאלה ויטעוהו אחריו יוסף ציפחני ועשך קסמיטין
לאלהים לפיכך על במו וקטלם על שם צרי ורעוטיט יסמך ציפחני קסמיטין
המה קטל לא שיעלה פסוק על לבואם לפיכך על שם יוסף ויאר שם
נער האהב שם קטלם על שם קסמיטין וקטלם על שם קסמיטין
והבטל קדושה וכל חסד ולמוד יסד קטלם על שם קסמיטין
למור ולקטל מוסר פס יסד קטלם על שם קסמיטין
הסם ציפחני ולבן נקטלם על שם קסמיטין מורה שם יסמך אדם לעש
מחטאם ופיהם קטלם על שם קסמיטין ואמר אחר כך פסוק לא יסמך על
קסמיטין לא שם קטלם ויקטל מוסר על זה וקטלם על שם קסמיטין
לשקטלם קטלם וקטלם יסד קטלם על שם קסמיטין
והבטל ויקטלם על שם קטלם ופיהם קטלם על שם קסמיטין
הלל מוסר יסד וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
ויטלם ללבן נקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
לא קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
זה קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
שם קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
ואמר לעשך קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
הלל מוסר קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
אבל קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
יהי מוסר קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
שם קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
אבל קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
בב אדם קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
למור נכדים וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
נכדים וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
מחטאם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
זה וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
זאת קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
אין קטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין
וכמו וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קטלם וקטלם על שם קסמיטין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

למטה העקת במכונתו פניו סבתו ה'ס כן ו'ל והמלכות ב'מורו ב'מה ח'רע
 א'ת'נה ו'פ'ו ס'ח'מ'ר' ב'ע'ן פ'ה א'ר'ע נ'ח'ל י'ח'ע ת'ר'ע י'ע'ק'ב ס'ג' ס'ק'ל' ל'ש'ן ה'ר'ע'ש' כ'
 ו'ע'ל' מ'ע'ש'ה ל'ס'ק' ס'ג'ו' ע'ל' ב'ט'ו' פ'ן א'ח'ר' ר'ב'ן ו'ל' ל'ע'ל'ס א'ל' י'מ'ע' א'ר'ס א'ת' ב'ט'ו' מ'ן ק'ב'ע'ס פ'
 ח'מ'ע'ה ו'ז'י' מ'י'ל'ה מ'ע'ש'ה י'ע'ק'ב ל'ס'ק' ב'ת'ע'ט' ב'ס'י' ע'ת'ל'ל' ה'ר'ב' ו'י'ר'ד'ו א'ב'ו'ת'נ'ו ל'מ'ל'כ'ס ו'ע'
 ק'י'י'ס כ'ב'ו'ר א'ב' ו'א'ס ב'ח'ו'ק' כ'ב' מ'ע'ה ו'י'ט' ו'ס' ב'ע'ט'ן מ'ו'ר נ'ע'ל'ס ב'ע'ט'ן ל' ע'ק'י'ס'ל' ו'ח'פ'ה'ו פ' ק'
 ב'י'ח'ט'ע'ה ו'ח'מ'ר' ה'ס'ו'ר ל'ח'ס'ד'ה'ס כ'י' י'ד'ו'ע' ת'ר'ע' ו'פ' ל'ע'ק'ב ו'ל'ב'ן ה'י'ה מ'ח'ס'ד' ו'ח'ב'ד' ו'ח'ד'י'ס כ'מ'ו'ר
 ה'י'י'ס כ'ן ו'ל'ע' ק'ב'ל'ת' ר'ז'ל' ג'ל'ה' ה'א'ס ל'ח'ס'ד'ה'ס מ'ע'ש' ג'ל'ו'ת מ'ל'כ'ס ב'ח'ר' ה'ט'ב' פ'ו' ס'ג'ל' י'ד'ו'ע'ת'
 ס' מ'ח'ר' ה'כ'ל'י'ת' ל'ת'ע'ל'ה' ל'ג'ל'ח' ב'ר'ך ו'פ'ס'ד' ב'ע'ש'ו'ק' ו'ה'ע'ה א'י'מ'ה ו'ע'י' ו'צ'ה' ח'מ'י' י'ד'ו'ע'ת'ר'ע' ל'ש'ן
 ו'י'ו'ה' מ'ח'י' ב'ח'ר'ן ל'ח'ל'ס' ו'ל'ח' ח'מ'ר' פ'ל'כ'ס י'ט' מ'ן ה'ח'פ'י'ס א'י' פ'ל'ח' ה'י'ה ח'י'ו'ב' ה'ע'י'ר'ה' ל'ח'י'ו'ת'
 ל'ח' מ'ע'ת'ל'ל' ה'ר'ב' מ'ע'ט'ן ח'ח'י' י'ו'ס'ק' ו'ע'ת'ח'י'מ'ה ר'ב' ה'ע'י'ר'ה' ב'מ'ל'כ'ס ו'י'ט' מ'ל'ק'ן א'ח'ו'ה'ן פ'ע'י'ק'
 ה'ע'י'ר'ה' ה'י'ת' ב'מ'ל'כ'ס מ'ט'ט' מ'ע'ש'ו'ק'ס ה'ח'ח'י' מ'י'ח'ו'ת' א'ב'ר'ה'ס ו'כ'ט' ו'י'צ'ע'י'ט' א'ת' ע'ר'ע'ה' פ'ר'י'מ'ו' ל'
 ה'נ'ש'ו'ת' ו'ה'ג'ט' מ'ח'מ'ר' ס'ג'ל'ן ב'ח'ר'ן ל'ח'ל'ס' כ'ל'מ' ב'ח'ר'ן ח'ס' ה'ח'ח'י' מ'ט'ר'ו' ה'ק'ר' מ'ו'י'ר'ע' מ'כ'ר'ה'ס
 ו'כ'ט' ב'ר'ך א'ת' ח'ב'ר'ה'ס ו'מ'ו'י'ר'ע'ש'ס ה'מ'ק'ר' ו'כ'ט' ב'ר'ך י'ט' א'ל'ה'י'ס' מ'ל'כ'ס ב'ט'ו' מ'ח'ס'ס ה'מ'ו'
 ו'ע'ל'ז'ה' נ'ח'ל' ב'ח'ר'ן ל'ח'ל'ס' כ'ל'מ' ה'ק'ר' מ'ק'ס' ו'ע'ל'ז'ה' כ'ל'מ' ח'ס'ר' ה'ק'ל'ס' ה'ק'ר' מ'ח'ר'ן מ'ל'כ'ס פ'ת'ע'ב'ו'
 ו'ל'ח' ח'מ'ר' מ'ק'י'ו'ת' ו'כ'ה'ס' ל'ח' י'ו'פ'ת' ע'ב'ר'ס ה'ח'ר'ו'ה'ס' ו'ל'ב'ן ה'ח'ח'י'ת' ה'נ'ש'ו'ת' ס'ח'ב' ה'ט'ט' ב'ע'ש'ו'ק'
 מ'י'מ'נו' ה'ת'ח'י'ל'ו' ה'ר'ט'ב' י'ה'י'ה' ה'נ'ש'ו'ת' ב'ח'ר'ן מ'ל'כ'ס מ'ה'ו'ח' ה'כ'ן ה'ט'ט' ל'ח'ס' כ'כ'ט' ו'כ'ט' ח'ס' כ'ט'
 מ'ל'כ'ס ו'ח'ו' ע'ש'ן ע'ש'ן כ'ו'פ'ל' ע'ש'ן מ'ה' מ'ע'ל'ה' ה'ס'ט' ב'ט'ו'ת' ח'ב'ר'ה'ס' מ'ח'ר'ן ה'נ'ש'ו'ת' ב'ס'ו'ת' ב'ע'
 י'ה'י'ה' ח'ט' ב'ע'ק'ב' ב'ע'ש'ו'ת' מ'ג'ו'י' ל'ס'ק'ס' מ'ג'ו'י' י'ו'ת'ב' מ'ח'ח'י' מ'ח'ו' מ'ח'מ'ר'ו' ח'ו'ל' ח'ל'י'מ'ע'ה' א'ר'ס'
 ב'ט'ו' מ'ח'ח'י'ן פ'ו' מ'ח'מ'ר'ן ח'ו'ל' ב'ב'כ'ת' ח'מ'ע'ה' ו'ז'י' מ'י'ל'ה' מ'ע'ש'ה' י'ע'ק'ב' ל'ס'ק'ס' ב'ת'ע'ט'ת'
 ע'ת'ק'מ'ו' ב' א'ח'יו' ו'ע'ת'ל'ל' ה'ר'ב' ו'י'ר'ד'ו' א'ב'ו'ת'נ'ו' ו'ח'י'ן ה'כ'ו'ע'ה' ל'מ'ר' מ'ח'ס' ל'ח' ע'ש'ה' כ'ן מ'ו'
 י'ר'ד'ו' פ' ה'ר'ב' ה'י'ה' מ'ח'ס'ד' ח'ל' ע'ת'ל'ל' ה'ר'ב' ב'כ'י'ב'ה'ז' ו'נ'ס' ב'י'ו'ס'ק' ה'י'ה' ח'ט'ח' מ'ק'י'ה' מ'
 ע'ל'מ'ו' ו'ה'י'ה' א'ח'ו'ר' ל'ח'ח'י'ן ח'א'ו' מ'ה' ע'ש'ה' ל' ח'ח' ו'ע'ל'ז'ה' ע'ת'ש' ב'כ'ה' ח'ס'ו'ר' ב'ע'ב'ר' ח'ט'ת'
 ו'ח'י'ו'ת' ח'א'ו' ה'פ'ח' ל'ח'י'ט' ע'ש'ה' מ'ה' כ'כ' מ'ה' ו'כ'י'ע'ט' ה'י'ה' ע'כ'ל' ב'ט'ו'ת' ע'ש'ו'ת' ג'ל'י' ו'
 ב'ח'ט'ת' ע'ט'ו'י'ט' ס'ג'ל' ל'מ'ע'ש'ה' ע'ל' ה'ח'ק'ו' מ'ט' ח'כ'ו' מ'כ'י'ה' ל' ו'מ'ל'כ'ס' ה'ע'ל'ה' מ'ה'ל'ה'ו' מ'ן ח'ח'ט'
 מ'ח'ט'ו' כ'ע'ש'ו'ק' ו'ח'ח'ט'ו' ס'ג'ל' ב'ט'ו'ת' ע'ש'ן ר'ט'ס' ל'ח'ט'ת' ו'ע'ו'ר' ח'מ'ר'ו' ב'ח'ר'ה'ס' י'ו'ס'ק' ג'
 ק'ה'ע'ה' ל'ח'ט' ו'ל'ח'ח'י' ו'ל'ב'ן מ'ק'ר'ע' ע'ל'ט' ב'ט'ו' ר'ט'ס' ו'ח'ח'ט'ט' ב'ט'ו' ו'ח'ד'ו'ע' ו'ה'ט'ח'ו' מ'ל'כ'ס' ו'כ'
 ל'ע'ט' כ'ה'ט' ב'י'ע'ש' ס'י'ח'ו' מ'ק'ר'ע' ו'ח'ס' ה'ח'ח'י' ח'ח'י' ה'כ'ר' ה'י'ת' ו'ח'ט'ט'ה' ב'ט'ו' ו'ח'ס' ה'ח'י' ב'ע'ט' ה'כ'ר'
 ה'ח'י' ר'ט'ס' ל'ע'ש'ו'ת' ח'מ'ע'ש'ה' ו'מ'ל'כ'ו' ה'ק'ר'ע' מ'ח'ה' ה'כ'ר' ו'ל'ב'ן ע'ש'ה' י'ו'ס'ק' ע'ש' ה'ס'ט'ע'ס' מ'
 ח'ס'ר' פ'ל'ח' ק'ט'ת' ח'ר'מ'ח'ס' ו'ע'ל' כ'ל' א'ו' ע'ע'י'ט'ס' ח'ל'ה' ה'ס'ט'ת' ח'ל'ב'ט'ו'ת' ח'ב'ר'ה'ס' ו'י'ל'ח'ק'
 מ'ח'ת'ל'ל' כ'ח' מ'ח'מ'ר'ן ו'כ'ח'ו' מ'ס' כ'ב'ו'ר' ג'ד'ו'ל' ו'ח'ק' ע'ר'ע'ה' מ'ע'ל'ט'ן ו'ע'ל' ל'ג'ל'ח' י'ע'ק'ב'
 ו'כ'ן ע'ל'י'ד'ו' ב'ט'ו' ו'ע'ת'ח'ן ה'ר'ע'ש' כ'ט' ק'ב'ל'ת' ר'ז'ל' ע'ש'ה' ע'ל'ג'ס' ו'ה'מ'ק'ה' ה'ל' מ'ח'ט'ו' ע'ש'ו'ק' ו'י'

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 אֶת הַקּוֹל אֶת הַקּוֹל אֶת הַקּוֹל

מסתהרם בעבור שהיה במוחם דברת ל' מזה וזה עשיתם וקלקל יקוד החיז והסתחיתו
מהיו צלול והחיות את הדעה על שחלבו הצבים המושלם פחור ודמי החיכל למחית הדגים
וסתת המסדגסכן נעשה נמצול שחית המלש שותה נש העשי בכוח אחד והעשי שותה
תחור מוס ועש מוס והמלש שותה טעם דם ותחור דם ולאחר זה בזה חסתה צדע
הועל מהדחור שהיה יותפחיר ויהיה בן מחכו ותעלגיו לם דעה צלני מחיקי ודי ו
חוטפס פ בצבתו היה ארש כגן יי בעצר כחמיו הקס ולא היו צלסם שרש ולא חיוור
רשתי והיו חוטפס פ בצבתו היה חיוור אך ולא יתחוטב צד וחיות רשות נלמה בעקר
מול טלה שהיו עשיתם וכבר נתפסם והיו סתב בעשי המלש פ כשהיה החיור עולה שהי ו
מתקצבים העש והיו נעשים שחית גדולה והיו חומה צח סלה על יחור על יחור ולכן א
הקך לם ועלן צדעיים והיה נמצול פ מלש דע אחת בליו כלם שהמלש יהיו נבגים
צתור נהקוח חס כמו שדלתו אל גשעה שחית חותם חל הקבור שם העשית כי בחורנו
החין התנור חס ומה למנו צמסת פחמים צחק חקום סכר חחול פ חנניה מישח
ומה לאדו קו מלש דעיים וקדו את העס פ חל היה עו לא היו צלסם לקו מידגל יעקר
לא שהיה חסיהני טל מלש ולל הקו היו נעשי מלש חותמות וקדו את העס והטלכו
את עשיתם לבגס החס ולפי קבלת ראל מתחלה לא היו צדור צדעיים ועשה נתחלו צדע
טקוח כיה מתגבר נש החור והיו מייחיו דקי וצללים ויט לשלול היקר חור לחור ולא
חל להקירה מיד ויל טפרעה חטב פ במערכת הטכס בא חוסה ומטה היה יודע
שחור היום וצדקד לבועלן בדמי יעשהו כדוד ויחור רח צדור ופחמה ויו חזיה פ לא
היו טס וחלה טחם כן לא היה צדק לחור רח צדור ופחמה חין היו צקלקולס וכן סכב
וחל פ חלפת חותם נחיר צדור לעד חבל החרבה לא נחיר חרבה חור צלש למלש חל
נע היום לא נבג חרבה חור צלש חלפס וחס חול צדור ישרל ויטב נבגל מלש
לא יחל מלש חלפס כלל וחחיהם שחיר מחרסם גפ היום וצדור חלה טע המכור
חוקוד המים ואחר כך צחית חסיה חכנס מיסוד העשר ועמול כלת חולותם להיחם
חמטה ולא יטל והודו וחחורו אצבעל הים היא וחוננו כדסה רל שחח מקרה הוא פוטמחור
העשיתם פ חתה כן לא עשו החרמותם טוס עגן ולא נסוטוס חסה לעשותם פכל העס
דעתם חין ספק פכר עטוזה ולבן נמו הענן ולא יטל כ העס משר חותות בה פוטמחור
חין עדי מלכו וחס כשחם דחמה ממי כשחם טחס חיתין פחלח על מעלה קהיה חתה
יהיה קח חהדרח למטקל עפיר חותת דר חניכ חח לה שקיל חין עדי מלכו סט וחל
בטחם ולבן חת ולא יטל ויט חדות פ בעצר שהיו הכס חתה חין רגלי חחרו חס
לחין לא יכלו לעשות כמו שחונכר בקנהיהן בעגן מחען בן טח עס מחור פחמה
טעה לשחור חלמיהם והציהוס חן הקרקע ולא יכלו לעשות סוף פן עחין רגליהם

יחודות בקרקע ולפי דעת ר"ל היו הכנסים כן פשרל לא טלח היו מלפני חותם וחתם
 היו מלפנים ולבן הפרופ אלפנאליס הי' והוא נוסהקון יצבע חין עקר בחקק שד וחתם
 במו'א הטלש מכות עלי' יחדן כפי דעת ר"ל בעקר שהיחוד הגנן על מלפני והעשר על
 ענן היח' ועל דרך השטט בעקר כי יעשה יחדן טפלה מיועלת מטה ולבן עשה חטק
 טכוי בעליוש יחדן צחחוטש יחדן כך בזה מכת הערוב כן מיוחד העש והיה נס
 גול צהייתה מכה מטולחת ולא היתה צדק גטן והולץ מיוחד העש לו טע מיכ מכות
 הכפ והערוץ פיו שהולץ מן היחוד לעדעים ומן מאויר בן הדבר פ' הנוץ היה מחשד
 היחוד נס מכת השחין ויכת השחין ומכת הדבר לא היתה פשרל ופסכה השחין היתה
 ומחו צדית אדם זורק חן לועלה אינו הולך מזה אמה ומטה זרן מלפני חשבו מזה
 שחין ב' מיט ומדקו השחין וועל זה אמרו מי חסד רוח בחשבו מי הקים כפי דעת
 המדע נאמ' בשחין ויחזק י' ולא חין ב' מכות הקוללות פ' זו המכה היתה בעט
 והיה לו לשלם פ' עיר בעד עיר וכל אשר לא יט' יתן בעד נששו וחזק את לבו קטס יתבדך
 ויט' לעי' בענן הדבר דכח היחוד דכ' י' וע' והכח צדד וימח' כל מוקנה מלפני
 אל שהדבר לא היה לא צדיות דכח במקך אשר צדד ויתכן פ' החמוהס והקסוי' היו
 צדדים מכל הצדק והל'ן שהיו תועבה למלפני היו צדיות וקל'ת מ'קסוי' והחמוהס
 שהיו חנוים היו צדיות עש הצדק והל'ן ולבן כח' טס במקך אשר צדד ויט' וצד
 קטס למטה לבן להס ע'ט' טיח'סוף המקנה לבית כ' טיח'רו מן הסופים ל' דק' חחוס
 לעקוס המקנה הצולה דכח' מוט'ץ ל'ים ויחז'ס וציון המכה נשחחש כ' היסודות חן
 הקיטוה' פ' לשון חט וצד על'ק'קטור ולבן חמ' את כל מ'שפות ועוד מ'שלות קטס
 צדד שהיתה צולה מ'ע מותל'חח' כח'ק הדבר טע הקבים ועל זה אמ' י'ה'ל'ק יירל
 ח'ו קצול פ' הוא כח הסחות והנס הקצול יחוד לא נחך מ'לה כח'ג'רו פ' חחר הק'ס
 למקורו ג'ס מיט ולבן חמ' מי צ'ר מ'ס נ'מלה פ' הוא נ'ג'ול ומ'ע שח'ל וחת' ונ'צ'ק
 ידעת פ' טרס ח'ר'ח'ן פ' טרס ב' המכה חת'ס ירח'ס ולא חר' הייתה ח'ט'ס ירח' ח'ר
 ע'י'ן נשאר מקוס למ'חית פ' החטה יהכוס'חית ל'א נ'בו וריח' ל' מכת הקצרה פ' מ'ה
 ט'שאר מהד'ר יכה הצד'ה ול'ס נ'ב'כו לו השבוקים ס'א י'ע'ב ויט' ש'רוט' ח'ח' וס'וק'ס
 יח'ה ס'א מ'כ'חן נ'ח'ח' ח'ת'הש'ר פ'ט'י אל כי הש'ר ק'ה'ה מ'לה ג'ל'ל'ס וחס' ס'ח' מ'ח'ה
 נ'ח'ה מ'ס'ח'ר המכות י'ל פ' בעצור ט'ק'ט'ו ח'ת מק'ט'ק'ס לע'ר וק'ס תועבה וע'ו להס ט'ח'ו
 ע'ל'ח'ס ל'ב'לה ועל זה הולך צ'ה השע'ם ל'ח'ת ח'ן לע'ר ל'ח'ת'ל'ל' ויח'ה כן ח'פ' ח'ר'ה
 מח'ח'יר ט'כ'ק' ב' ח'ו הצ'רדעים מן הימים והע'רו' מן ס'אר'ן ח'ל' ח'ח'כ'ת ב'ח'ו מ'ל' יסודות
 ול'ה ח'ח' ח'ת'ל'ל' כל מכה ומכה היתה ט'ל' מכות ומ'י ס'ח'ח' ט'לה ח'ח' ע'ל'ק' י'ת' ח'ח'ח'ו
 ט'ח'יו מ'ח'ק'ק' ח'ח'ח'י' כ'ד'ר ק'ח'י'ס ומ'כ'ת כ'כ'ור'ת היתה כ'כ'רו ובע'פ'ו צ'לי ח'ח'ע'ר'ח'ח'

תמן מנלם וכנגד לו הגזמנים עשו מן הדם גזמנים על שנת מחממות ועל המזקוף כנגד
גזמנים אחת מכין ואחת מכין ואחת על גביהן היו הראשונה תחלת יהודה והאחרונה סוף
הדור והאמצעית מן אלה והיא המעצבת לבן היא על העולם ובעבור פ האמונות המעצבות
מסמכות מכלם לבן רוח צפונה היתה מעצבת בחצות לילה וכל אותה א שנה שהיו ישראל
במדבר לא נטבה להם רוח צפונה והעש יא דלא לבדדו ענני כבוד יא שהיו נזופים וכן
המקנה שם צבמות שהיתה נוסבת בחצ לילה שנה והיו בחצ הלילה ויא הסה כל צבור א
ושלבו שם מאי תלמודא מזה הכתו ומתן שהיא עת רצון כמו שחן שם כבוד היה
תלוי לו לצד על מוטות ובחצ הלילה רוח צפונה מעצבת בו והיה מכין מאיליו ומיד
שמו ושק בדבה הרה וכוותן הורחות לשם ופ רב האי זל שהכבוד היה נעשה בחמה
גולה טבל ימות הטבה בקין ובחירף בחצ הלילה מוט היה מכין מאיליו ואין קטן טפן
רוח צפונה טעה לעצן גול שהיא עת דוהם פ המטפה והצדקה הם בחיבור טל ועל
יה אמו חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך רמז לשני משפטים הרפה והקשה
אמו צדקך לרמוז לצדקה המשלמה בן המשפטים ולכן נעשתה מסבכודות צפונות עת
וכתו ויא הכה סל כבוד הוא וצד ובאותה העה עשה גם לא צדקה בחלמות קמלפס כמו
שכתו ויחלק עליהם לילה ומקובל הוא פה כו שהחיל להלחם מתחלת הלילה עד חצות
ובאותה נקודה שהשלים אצדקהם להקם מאויפו התחיל הצה להגלות צמחם ולהטות כל
צבור ויהן שחן הכתו בחצות ולח חמבחת ולשון כחצות הוא מקור והוא לשון חילור
ופלוג ובחמת ישראל מדה אחר בצרכות צפן שחן יאמרו אצמנכיט פרעה משם
צמח הוא וכו' וכבר בא לרזל מדה צמח שחן הכתוב ועברתי צדף מלפס אט ולא מלפן
והגירסא הנכונה אט ולא השליח צדף היה עש כלמ פזאת המכה לא הועשה על יהמלך
טלח מאתו במגפות בעצן כמזהב ולא עליה טרף לא עלי יה אספקלבור טל טקס
השמים טקס הוצא אט שורפת בעצן אליהו צה חמטים אט ולא השליח קידוע והוא
חמלך הגדול הנקרא כן מפורק פ ט חמלה מורה הדרך וידע לט ולא השליח
לדור אצל השם הגדול יעשה המשפטים והשליח הוא הרעעה והמקל וכשקריט פרעה
באות המכה נכנס חרדק בלג לא מן המים כי עדיין נשאירו לו עש רב אצל צפונות טענה
היון צה מועלה ובאלהיו ידע פזה היה נש עליוט ונחמתי לו השם תחלה לא ידע את
יה וידע לו צדקד כשגלכו לבית תוענתם שהיו מקרבים מתיקה כמו שחן ומלפס א
מקרים את אשר הסה יא צהם וג' אענפ שחילת החסיל המסה ובכח מחמלות ולא הגן
שלי ועל זה הפן פ השם כח הכחות ועל זה הכבוד את לב עד שיציע לזאת השעה אחר שחן
השיע תחלה בחמטה מכות היאטוכות דכר צהם ויחזק לב פרעה ועל זה אמו כו א
השען פ אט הכבודת את לב ואמרו צמח פבער שחן פרעה ורצ מהיות קולור

כי חמור נועד רמו שיהיה קודם ער ויעשוך בתורה המטמיה הראשונה כמו החמור שהוא ער
 וכתב קומי רוע כלילה לאש חמורות כלוא המטמיה הראשונה שעה כלל צעק באשמות
 טנה סימן לשינה שייטן באשמות טנה לתת לו חלק בהם ויסיונו ויעשו פועלתם שליטיהם
 ממדבבת עם בט פת ויקהם לתפלת ועל דרך הפשטי תוארנו למזוזות ולמטקוף חמור נועד
 וכתב ויטם אברהם בבקר ויחבט את חמורו והוא ברוך רחם תזכור והוא המה אברה וכן צפנת
 ויקח רומח בדו ויחלץ המטיח רוכב על חמור ובמה וירפס על החמור בזה הידוע ודעו
 אל טהא החמור טלמטיח ושל אברהם ואין ספק שאותו החמור יהיה עש המטיח וכל צעק
 פחד יחזק ואמרו פכמות כלפס צעק מלך המות בא לער וזהו ולכל בט טהא לא יחד
 כל לשון פמטס הקטיער והדס והחרב ומה מקפדת עם בעלה רומח למטה חיל והקס
 בעוד לילה פ מקפדת פרס מבעלה והיא עת דודס והיא טעמדה למבטינו ולשו והתנוק הינוק
 מהו לשר העולם מוטעון כמו שאמרו נער היית וגו' פבוק זה טר העולם אמרו ומה לשרא כזו
 הקטנה לעשות זכר לגביס קלו טענשו פצפס אחד לקח חרטים זכר לזוט כפס שיהיה מעון
 לבולחטי הטסה לזכר המיד ולכן אין שמות לחרטים לא ראעון וטב וטפני טיזכור תמיד כפס
 כלוא טב לבסן כמו ימי הטבע טהם זכר לשבת לקיים מצב זכר וכן בבזן זכר את היום הזה
 וזכר הטסה טב נכח העולם טקדח אונת טפני ומה טמלאנו ירח הארץ חט וזי חדש טל
 הס שמות תיאר לא שמות עצם פירח הארץ טקדח על טס טולדו בו ארץ עלם חדש זיוטמון
 זיוקוד קדר בעולם צול טמחילים העלים לטול ויא טהא מוצרת מכול טט באי הקמיו והפ
 כל יחזיר ואומר צירח הארץ הוא חדש זיו הוא החדש הטט כל הוא החדש הטמייט ובענין
 קדש החדש יטענין צמק טאמרו רזל קדש קדש למטה ואכל כזה רחק וקדש וזו היא צדקת היח
 טאנו אומה וצורת הפארת וגו' ומה טאמרו אללא לא זכר ישרא לא להקפל פכ טפנה בכל
 חט וחדש הם הינכך מוצר מעמוד ואמרו כתב הכח החדש הזה וכתב הקס זה אלי ואכזהו
 והו ממחרס בקדש החדש דוד מלך ישראל חיוקיים ויש צמחט ענין צול צמק אמרו על פסוק
 ודובטלום עד בלי ירח עד טל הוציא קדש את ישראל ממלחם צמח קודעס טאין המלכות בא
 לתס לא עד טלס דוד דכתב החדש הזה הלבנה ליום ומלכות טלבס ל דוד הלבנה יום ראשון
 טלחד מתחיל ומאיר ונוספת עד טו יום והוקדס טלה מהמלכות ומטו והלחה קולך וחסר
 עד ליום ופוס לאינה נראית כך ישרא מאברהם עד טלמה טו דוד אברהם התחיל להאיר
 טט מי האיר ממחרת בא יצחק והאיר יונת טטא חור זרוע לזהק בא יעקב והוסק טטא והיה
 חור ישרא לאט ואחר כך יהודה פן חצון רס עמיצב נטון טלחון בוע עבד וטי חד כיון
 טט טלמה נטמלח הוסקוק טל לבנה טכ ויט טלמה עככא ילמך בבסאן טלחנה סמרחק
 חס ודמות פטקס וגו' ואופי ובעסאן טל טלמה אה וטור ומרחק חוסן בבסאן קדש לא יעדר וע
 ובעסאן טל טלמה אין טמן ואין פגערע הקדש על זרעו ועלמה טט מעשית לבסאן והוא

על השפעי הקדמון הוסיף על לבנה ומסד והלחך התחילו המלכס לפרות רחבעי חבית חם
יהושפט אחיהו חמלה ענייה יותר אחי וחוקיקו מנשה חמון יאשיהו יהויקים צדקיהו ואת עני
צדקיהו עני חסר אורה של לבנה כל אלהם השנים אנשי שיהיו ישרה חוטאים היו קבצת מתפללים
עליהם שנה יסחו ההם שלום לעם ואין ההם לא מכות שנה שמעו ההם וגו' וזהו רב שלום עני
וגו' בלי יחס ועל אלה המזמן נבא הושע ויחם ואיס לא יעלה מיד ואחזל צמי הושע חמק זכות
חבות ופחד לו זכות הנה וזהו נפלה ולא תוסוף קום ואנשי שמועצתו הניחו ליה לא תעדיף
בה פסקה קום בהנחת ישראל לא נראה כן מסוף הפסוק הכתוב נמטה על אמהה ואין מקומה
ואין זו נחמה ועוד פסוק העליון שמע הדבר הזה אשר אנכי כושל עליכם קינה פתח
חבל הענין פלא תוסוף קום בזכותה פתחה זכות אבת ואין מקימה אבל השם מקימה וקום
דבר בקוף הענין אקים את בוכה דוד הנפלה וזהו לשון תמימים דורות מאדם הראשון וזהו
ויקרא ייאהים אהרם ויחמר לו אינה כלומר לענין האדם שהיה חממים דוד קרא עליה חסד
ימנה צדד והחממי דורות הם מאדם ועד נח ועברה ועשה ימנה ועד אברהם וכל מאברהם עני
צדקיהו שמו שחממו וזהו יסחו ההם שלום לעם ועל זה אחזל שלא נאמר בן דמשק יושפט
מפני שיש בו חפלה של סוסי ישראל דעת נפלה רמזו לך לחממים דורות ולפניה הטסת
וענין זה רומזו פה לבנה הוא לשון נלבן נמסר קידוש החדש לטוב דבר החדש הזה לבס ראש
חממים וכמו אשר תקראו אותם חתם כתב אמרו במדע אקרא לאלהים עליון לכל גמור עלי
היכוח בן יג טעם ועברו כי את החדש אינו נהרגת נדקת בה שנים ויום אחד אין חפלה
חמה עברו השנה בתחילת חזרות מעשה כי יוחנן טראה ערב ראש השנה הלבנה חמלמה
אנו מקדשים יתר זאת מהחזית געב בה ואיכסיהת וזהו קוד העבר שזכה חזל בכל מקום
אמרו בבתובות ר' לעזר פ סליק לחן ישראל חמלמיו לי מה דא פ סמכוק חמלמיו לי
מהרתי פהוה צמוד העבר חמלמיו לי מהרתי דבר ויהיתה יה עול הנביאים צמוד וענין
יהיו וצבת בן ישראל לא יכתבו ואם אדמות ישראל לא יטחו בקוד וענין לא יהיו זה פוד העבר
וצבת בן ישראל לא יכתב זו קמיכה ואל אדמות ישראל לא יכחו פשמוע ועוד נצמינו וזר לך
בתפון הבכיהם בתפח הזאת ולפי דעות רזל היו המהים בכור חנו ומונה ונצמינו בצבור
פטר רחס בלבד פ הוא נכר ומורסם ועוד נצמינו בזו התפח במלת תפילין שנטח סת
נחת מלפס על הקד כפך הלב ועל הראש טבו המוח בשט ארסם הנכבהם טבהם התפחה וצמי
מלמסכס להיות חסר נחת מלפס המיד בעשבו ולא טכח ועל כן אמרו חמל ויטב לאסח
סיט בה זכר נחת מלפס וכן בערפת חמל ומונה ולבן חייבנו לבמורך גאולה לתפלה אפ
בעבת כל יוחנן והטעם פ בזכרנו גאולה מלפס והטעם טענה השם עמנו ופ קרבו לעבוד
ולקבלו עתלל בכוונה יותר והשם ישמע השלתינו כמו שאמרו משל לעבד שהקים צדקת חן
בא חמלך ואלו שהפליג וכונס חס מלפס טס מקבלו ומכסכו ומק שאנו חמל הטעם

בן גולה להפלה היא כגולה אהבה טמא כה עשן קמחית עשלו העם מתגבר
 ויג בעהבו ויסיר טען מלפניו והוא מעשן קמחית ומה שאנו אומרים צדק יי וי ומוחלים
 פראו עשבו הוא שאין אנו עוקים המנהג האדמוני שהיו מושלים בעצמות והיו אומרים אלו
 הקסמים שיש בהם יח אורחות כגון יח צרכות ואומרים אלהם ואחר כך מושלים בבתיקם
 שלא יעשו וזהו גס כן למנוך הפסוקים במקום תפלה והגזלם היו מוחזין בזה והיו מוחזין
 שול ובעצת אכל אין לעשות המנהג הזה וגם שבעל לא היו אומרים וטמאנו בט ישראל ופון
 טאומהם אורח ומוחזי כמו בחול הוא מנהג טוב טאומהם הפסוקים במקום תפלה טבר
 ומוחזי אכל לא נהגו כל זה למנוך גמולת תפלה ועוד נצונו לשים מחזה בפסחים ו
 לטור חנה העם גם בעצמה וסוף סוף נעב פועל האותות והמופתים הוא עשך גמול
 טאומותיו פהשם לא יעשה אותם בכל דור ודור לעש כל כותש ולכן אלה אומרים טענשך
 תמיד ביסיון ונעתיק הדבר לבינו ובינו לביקם ובעקם לביקם עד דור אחרון פקדונ
 מוזה בזו כבד הורה בחידוש העולם ובקטנה ובגמול ובחסד העם עלינו ולכן הקיר
 והיו זהיר במלך קלה סמלה חמדה שאין אתה יודע מהן עדין טל מלכותו הוא כונת כל
 המלכות טמאמין באלהינו ונודה אלו טהור כדענו בראו וקא כוונת היצירה טמאן לבו
 טעם אחר צורה מלבד זה וכוונת רמזות הקול בהפלות ובעצם כנפיות וזכות תפלה
 הרפס אה מודת על תפלות געשן טמא ואה סלעלמותו במקף גול טהה קול סתפלת
 בט גול אלה הנה לך בסך זה גע סלול בזכות כח זה לך והושעת את ישראל כן בזכות
 תפלה וצדקות הקול יח הגל וישיענו ויולכנו לבת תפלתו ופתק זכנו כדסת
 והפחותים אלה הקדושים ויגמין **ויהי בשלח** ראו הקבוצותך אלהים הליכות אלי
 מלב סוף קדמו טהם אחר כונתם צדק עלמות תופעת ר
 צחקלות טבו אלהים יח מחקור ישראל
 פס פהגע למחלה גולה למודעות העצם כלם קטנים וגדולים ואף קטנים וטמוטאמר
 מותה טפה על הים מה טלח מאה יחזקאל בן בוי ואמרנו כלם טירה ואחלה עשלים ומיוקו
 ואחלה העצה טכונע אהם אמרו טירה והפחות זה מלשון הפסוקים ואחלה לבי אהם
 ראו הקבוצותך אלהים רמו צדק דוד טענשך האחד טהיו קולפס טהה אחר העשן ואח
 העצה כמו טסטן בזו תפלה ויח ולך לטעם יומם פהקב אהם דרך המעצ מלב
 טהיו יטלין ללך דרך אה פליטתם דרך קרוב ועוד במדת פ אה פליטתו היא מארץ
 ישראל ולכן היה גס יחך פלא היה יולא מנהל ארץ טהה עולה תמונה כמו טטל אה
 תד מלכות וקולכס במדב טהיה כחט טרף ועקרב ומה וטת פהקב על וטת פהקב וטמו
 טמא הקטן מטא בערב צדק לכה ולקה לבי ולטס אפעה נטרף מעשך ויטבזה טעק
 טעמים קא מוט המלכות טל צב אפס טדחקו את הקן ויטלו טנה קנרס כי טעט

מדת

שע

שע

שע

רעש צול ואחרו כלם סירה. והמלכים בין העצים ובין יערל והיו סער עלמות וכן פ' המעשה
 שהם תחלה ואחר כך כו' שמוע ירח וכן בצלח בצלח אחר כו' כו' כמו ואחר כו' כו' ולכן לא אמר
 אחת כו' כו' ואחרו כלם סירה והיא היתה ראשונה מעשר שירות טהור ערבה. ואמר וכו' ואמר
 התעשה והעשיהת לעשות המעשה וכולן נקראו סירה בלשון נקבה והעשיהת היא קדש קדש' בלשון
 זכר ויקרא סיר דבר' סיר' סיר' חט' וס' סירה חט' פ' בכולן היה סבר ולעז כסך בך
 שולדת' אכל העתיד יהיה בלי שום סבר ולעז פ' הכל יהיה טלם וכו' ובזאת הדבר
 היו אומה התחנכים אטירה ל' פ' נחם גמח' והעליזים כן עשם אחיהם וכן כלם הם אומרים
 והעליזים כופלים והב' מתעלה ב' אלה עלמות שברא ושמוח בזהותו כו' שדרו בברוך
 סכב שמונה עשר אלה ועם העד מיום יי' שמה' אל תיקה שמה אלא שמה וזו היא ירושלים
 שוכו ישרא לראות ירושלים וצית המקדש העליונים כו' שדרו ז' ומי איכא ירושלים למחלה
 וכו' והיו שמונים שמה רבה בראות אל המראות ובראות נקמה באויבם בפניה הושע
 ובעמו ובאל אויבם שטל פזת הים שהכלים הים כחן כה שדרתם ויזכו לרכוש גדול
 הצמחת האב והזקן דבר' ומתה כן ילאו ברכוש גדול כה שלא יאמר ועבדנו ועשו אותם
 קיים בהם ואחר כן ילאו ברכוש גדול לא קיים בהם עק' שדרו כלים שיפלו אותם לנצח ואח
 טרו טלם לפי הקב' מתנה עתת' ל' אותה גמלה ממח' אלא חט' חט' בעבורם אחד וח' ח'
 שאלהך אותם לעט טעמים הא' שימחו אותם מהם על שפת הים פ' שבע קצת שאינם
 מאמינים כמו שכתב ויחדו על ים פ' סוף' והב' לבהם ולשאלם ואם איך מאמין הם לך
 נחלקיטן ערב על זה מיד פלגם נצח והקב' החזיר לו מחנה פ' יקרא טהור אחד וח' ח'
 פ' אלא היו ה' רכב ומחנה פ' יקרא היו השע ממאות רכב ברזל והיו דבר' באותו עתן נחל
 קישון ג' פ' שגפם פ' שגפם במצות' ולקחם והלכס לים וזהו נחל קדמונים טהור
 קדש קדמונים ואח' צמח וקמים להם חומה חתית חזו לשון כלים מיימינים
 ומשמש מלפ' הקדש אומהם לעז טל מים אלה הנגע בהם מיימינים פ' תהיה קס מקבלים
 דבר' מיימינו אט דת לחו ומשמש חביל' לפניהם בהתמילה מאחיהם טלית ועל כן
 מלפ' קצת החפצים את עצבותיהם לחיהם כשמתעשרם וכו' יש תעבה לאותם
 שאלו לזה הוצרך לומר לפניהם שאלו עמי ויחונע ל' צדב ואמר מעט דרך ח'
 שטת ימים ולזה היה מכוב לו אלו היה טלחם צדכו טוב להטעותו אלא מאמר טלח
 חיה טלחם אלא פ' חזקה ונפכים גדולים ובמכות גדולות היה לו לומר שאלו אתבט להעלותו
 לזר טובה ורחבה זבת חלב ועד באמת הדבהם אבל היה העשן מחטבה נכבדת שאלו
 היה אומ' כן לזה היו משתלחן להם כלי כסף וכלי זהב ולא היו מדפ' אחיהם אבל עשה האל
 לזרם אחד עליהם ושאלתיהם ולהקם מקם והם אט' לו עתבו עליבות עשה והתחלה
 לעת פנים לקיים ואחר כן ילאו ברכוש גדול ולהקם מקם פ' כה שיהיה לקה ומשלים וכו'

בישראל

[illegible]

בשלה

[illegible]

[illegible]

ויהי כיוון ששם שנתמר ואחריהם לנחמונה ולענת את יי...

וישב יתרו תורה לא לנו משה משה קולט יעקב...
מאד והוא קבלת התורה ויש בו קדושה ושלם בתעמולותיו

ולכן חידו פה הנהגה בזה הענין הוא מקול סגור סגור כל התורה כולה שהיא
אלה גמול דבר וכתב לו וימלאו בזה פניו שאלו לנצח ולעין לו אח לנצח את אשתו
ולקיים שמו ויקחם שם תורה לבית הכנסת דבר תורה יי תורה משיבת נפש כלומר
משיבת הנפש למקומה וזה הענין חשוב ככולה וישו שאלו צדק צדק אמה לה דבן לב
המאמר כתב ר' חיי ארבע מאה קפה תורה אמר והלוי תורה כה לכו כהן כלומר שהוא
מקול ככתובת כל הקדש תורה ולכן אמרו צדק פוכה קצת היודע לומר אפס חייב
למדו תורה לא לנו משה ויג' פסוקי הנהגה חידו מלכות לבנה שיודע לומר
דברים המתמיהים הגוף והמקיים אותו כמו הדד והלם והביר והיין כן האב היותו קדש
צדק שילמד לבניו הדברים שהם קיום הנפש והערה שהוא התכלית ולכן תמצא שבעמדת
בזה הענין כנגד שבעה עשר שבתות פאס הם תמשה חומשי תורה הם ז' כמו שהזכירו
רז"ל בזה שבת ויהי בנאות הארון הוא שבת אחד ולכן יש פיוש לפיו ולמחרו בנותן
התשובה ויש להם ענין והם הלז פ' כן לא בענה עמוהם שבהם קיום העולם דבר מצב
עמוהם שבעה וכנגד ז' ימי בראשית שהתורה ומעשה בראשית הוא בראשית תלמוד והתורה
קמה לעולם באחמשה והיא היתה שבת הדיקה וישו שאלו בזה מקומות ודוכיון ז'
אותו מן הכתובים וישו שאלו פ' ד' בשוק ויקי ערב ויקי יום קדש למחשבת
הז' פוס השעי למח לך תגלו חנה הקלה במעשה בראשית וכו' וכן למדו מענין אס לא
בזה ימים ולילה ויג' וכן במדת חזית כמוהם ארץ וכל יושפת אפס ויג' פ' בדבור אנכי
נתבשר העולם ונתקיים וכן הוא אומר משהם הקמעת הן ארץ יראה וטקעה יאס מזה
למן טקעה ואס טקעה למח יראה אלא טכפה עליהם הקד כנגדה ויחיה וכשקטלו את
התורה טקעה ויש בזה שאלו במה שאלו ז' טכפה עליהם הקד כנגדה דאס כן גופו
היו ישרה בקבלת התורה ולמה נעשו בענין העל וכו' אמרו ז' שאלו שבת על טכפה
הקד כנגדה אלא רב אמת מסין מודעת רבה למהות ואח דבר הקד קטלה במי ז'
אחטורט דבר קיימו מקטלו הקוהם קיימו מה טקטלו כד' וכל זה אינו מקטל
לעשיית העל ששוקודס אחטורט ועל ע' טכפה דאסון שנעשו עליה ומהו הקטל
ז' סגור בראשית דזה אינה קוטל אלא לא קטלה מדעת מוכחים קיו לקטל מה
שאלו קדון קטל פן ידע פן לא ידע פ' אין העד צדקת עמיו לעשות מה שירצה ועוד מסין
שאלו נעשה ונשימו ואף על יד כפייה אפס טקה טקבליק וכמו שאלו סתירה נוכח
אפס אפס וכן הנהגה פ' שאלו טקטל אפס דאס לשימוע דבר חכמים נכד

אֶת־קִרְיָם:

[illegible]

[illegible]

ואחל ועלית אהה ואקדן עמך נחזור לעצמנו כי צום השלש א"ל לך אהש וקמטת
 היום והנקה יודגחד מדענת לעצן צול והיום השלש אהפשה הוא היה יום מצבה וכן שנה
 פנה באלף השלש אהוא דומן צום השלש של מעשה בראשית מאמר יקח המים טמון
 המים לתורה נחמך פ טוב טע פנמים כי באלף השלש הוא דור האבות ואחן רנה
 צ עובות פ כל יום מנשה יח בראשית דומים אשה אלפים ימות עולם ויום השנה
 דומן לאלף הטבעי ולכן נהנה תורה צבחה ונבשה בלה למופע וזקן יכול לעמוד
 העצן הוקף מטה יום אחד נירח פכיתאי הוא למדת כי טק טט נחל וכול חקר כנך
 אצבחס איי כנך יצחק פתחליות ופלת נחלק סיון כנך יעקב טג עתה רנה טהיר
 אמה וקיא מדה ונה פארו זאת המימין מדה הקוף בלמה אנה ציף נחזור לעצ
 פ לו קלן אורחות טבעות קוף קוף לעצן צול והן מלות כנך ז מלות טבעות בלש
 הקוף הקטן קול יי על המים פ המים הם דומים כנך גרס קול יי צח גרה יצחק
 קל יי בהדר הפאית יעקב ופדה קול יי על המים כשיא הקוף מן המים עבר
 החלה על מים רבים להרץ סו ואחר כך קול יי צח כפי כח המקל וסדר כה טמון
 לבטל ונפס סל זה לא יוכלו להסיו ואמרו וא ידע עמנו אלהים כן נאמר וכת אס יוקפ
 אנהנו ונך מן פ הקוף טוב ארזים מחדד הם וארזים פיו עב נחמך למדת גס ויחיס
 מרד ומחולל מלות וחוסף היעבות פטטת האלות פגיו היעס חסופות ומצחין
 גורם בגמל ויש פאדה פ פחדו גאומה ועלל לבשע ולמחה לם קנץ מחסב עלולו פו
 במהל משיב יי למהל ישב כלל צס יי לא יהע פ במהל קוף צס אהים ויי ישב צח
 גל צבין יי ענו לעצן יתן פ ההנה צמין הצול נהנה דכר ויד יי והיצלג והעל
 לקרה אלהים פ מלה לא השיג אל קול אהים ועל זה כת וידע אלהים פ אנה ולק
 לך מן הקברה טמעים ומה שגל זה הדקס האלה דכ יי א כל הקלס טס למ מר
 הקט נלבן הקהי פן יקמו אל יי והקלס למ חסו פ טס כת ויתו זה האהים הנפלה
 פ ז מלה טבעות הזה כנך ז קולט וכן מוכהם צו קשה פ הקולט וצדקים חסר
 ואן הדקס הנפס ז וכן הם פאנה תנה ומה שגמרו זל קולט וטבע קולט וחמטה
 קולט ובמקום אחר קול אחר קכל עצן אחר פ במה הקולט עטרה ומטה הקל
 בטלם ולא השיג אה הטבעה ועל השלש טל האט טז זה כדרך וקיה הקטוב לא תל
 למות פ ומהטק השג הקין והקטס הקטס והשיג בהם כפי מעלת ולוט
 השיג קול אחר נקו ממדים זל משה מקיאל לעצמן ואקדן מחילת בשע עצע והקטס
 מחילת בשע עצעם וכל ישראל מחילת אחרת וזהו מה שאמר דוד הנפ מר טוב ומה טס
 טבה לחיס עצמך פ על יטל דכ ויתן טס כלט אחר שמן הטוב השפעט
 החלה על הקט טקו מטה ומטה על זקן הקין ומטה על פ מוחט טבע זקן כול

אחלה כמו שרמו בן חלה מן הסעב עתה לא וסתב חתה הרהית לדעה וג' וחרדו כל החמות כמו שחז דוד בחמור הבן ליה כמו שחמור ויע מהר שחמור כי זהו ויטמעתו וג' שחמור זה הענין וסח פ לחמד מתן תורה בא וכן דעה לא זל ומתקן לה נחמה פניה זו לענין עולם כמו שכתב בפרוטו מחפזיו זל חומה בסדר השני פטמעה מלחמה עולם וכן דעה תי' וג' ה'מכין זל וראיותיו כתב בפרוטו ובחמור פן נראה טלח יתכן טלח יהיו תורה וטע כנה במתן תורה זרעה נבא הנכבד ועוד פלח הזפר טמעה אלח פ הולח יל והתלח אטר מלחמה ואלח היה מתן היה חסד ענין המעמד חמור טלח היה פהיו בעולם כמו שכתב כי טלח לא פמים ראטונים וכן חמור מלחמה עולם שחמור נחל לחסד עש ישראל דבר ואתה עשית חסד עש בל בני ישראל ואלח טוב טכן קרוב ממת חסד טוב היה יתכן לשחמור טלח היה אלח טכן מלח טהיה עשויטמח ואלח עולם לעשות רע לטמח ולעת הטס לזכות ישראל עתן להם התורה ומלת רבנה חמ מלת עשה כנך חבדו טל חרס טח' מלת לא תעשה כנך ימות חממה ומנן גהו ועד' ליהותם זכר בעתו וטטכור תמיד התורה דסת יעל מרדכרוק וסת תורה טה לכו מטה וג' זו היא נחמיה בבליהיו כמו שחמ דוד לל תרתך טעטועו' ובזכות התורה עשד הטס לבו למד פנמי המטיח דסת גה' יורע על כל מים ודחו זל חין מים אלח תורה דסת חני כל צמ לבו למים ומג טח כל מים רל טוס מים חתמעה וכמו שחמור אחד קמרבה ואחד הממעס ול' מלח רב הטור זה מטיח בן יוסף דסת צבור טירו והחמור מטיח בן דוד דסת עש ורוב על חמור הנה מבואר פ בחיותו עסוקי בתורה כפי יכולתו חס מעט ואם הדבה ימחד יחיה הטס לגמליה ויקרב פנמי המטיח סוטסת אטריכס זורע וג' ועוד כתב זכרותה מטה עבה וג' וסחיק ליה הנה חנכ טולח לבס גתלח העל לפני מים יל וג' וטלח חמ

מטמים ועקנים

מגד דכחו לשקב חקיו ומעט לטמח לא עשה כן לכל עי' וג'

הפסוקים הללו אמרם דוד ע' סחמס החמורים הטבהם הנקחים טח חל הלל וג' הלל יסד המלך דוד לדעה רל חמור קחיהו קלל ג' ואלח קורו ליה פמוב כלל וקראוהו בן לפי טיט ס פבוקי טיט בכל אחד חסד כנך ט דורח טהיו קורס מתן תורה טעמד העלם בחסדו טלח' וכל מטה טט ואלח קחיהו הלל מלח ואלח הלל טלח קורחם בחמרים וטמועיה

[illegible]

אח מעד דברו ליעקב אח זה כג עשרת דברותיו ואח לעקב פוטחמו
בפניה טענה טיעקב היוד הוא לעשרה מאמרות ואלה עקב אחיו למחרת
פחת הדברות שהם קצב חלתי חוקיו ומטפיו לשראל ואח על אל המטפ
טבחו ביוקפטה פמרוז מיצת עש ישראל בחר בהם והעלה אותם למעלה
מן המים הנחיל חוקיו ומטפיו שהם עיקים ויטהם ולא נתנם לשום אומה
ולא רעו טידע אותם פאיש ראוי להם לאן לשראל סמוט אח ומי צד ולחזק
לחקים ומטפנים עיקי וצ ואח בל לחמוז מכ בל ש' ועל לאד ישראל פבהם
הענה טעם אלה החקים מה הם ועד לחמוז ללצ עתים קמה האומז בחרד
ועל זה אח הלמיה טחנו פת ישראל חייבן להורות לחל על כל זה פזכנו לב
המעלה זו וקטחנו מה טוב חקנו ועל זה אח דוד חטה טומה מטפא וצ
פיהם ישראל טומה מטפא וצ פיהם ישראל טומה המטפנים ועשים צדקה
בכל עת ואח עשי טב לטם ולבן הוא סדא סליו מטפא עטק צדקה בל
עטא הוא הטם ויהיה מטפא סמוך לטם פה מטפא לאלהים הוא ולבן אח
ועז מלך מטפא אהב וצ כלו זקו חפות סל מלך מלב המלבס הקצק טקע
טל הוא החרד דכר יט עז לעמו יתקן והמטפא טל טאהב מאד נתן לו
והוא אהב כוננת מיטם מטפא וצדקה וצ ואח מטפא וצדקה פה ה' יט לט
לעשות בצדקה ולהוציא קה' לחמק פבהם קיום העש פוטאח קתנא
בצחית על ג' דשים העש עמור על קה' וכי פבהיות קה' על האמת יט
טלם בעליונ' וצחיתנ' ועל כן נתנו לחכמי היודעים עומק קה' ומעלה
פלא לחדס קה' אחל לטם פו סכתוב פהוטפ ואמר למזפטים דע כי לא
לחדס המטפא פצאם לאלהים ועמכם בד' המטפא פהסם יתעמוד עמם
וסת' אלהים נצב בעדית אל ולבן היו החפנים דראים ונרענים טהיו ח
עומה ב' וקיו מתעשש באלותתתהם צאורא וסדעה כונטב לעי טקפ
והוועמם בד' המטפא פהוא יוטב עמקם ואח מטק פהמטפא לאלה
הוא ועל זה אמרו מאמת התחלת קה' מטיתעטת קה' ואות חכם
בטהיה יולא טין היה ירא וחרד ואמרו ל תלמיהו למה סל החרדק הזאת
והטיב יט לפי טע דרפסן עין וצהפ ואח יודע באי זו אנהוץ עתה
בצחיתלן ולבן אמרו לפניהם ולא לפע קהוטות וצעונותכו טחין אכו
יוועים עומק קה' ואם יוכל לעמוד על אחיתת מוטב ואם לא טטאחונדק
פשה פאף צחין החפנים היו עטים זה וקיו מתדקקם מן קה' ול
היו מקלים עליהם לטן קה' תרה פ בעניות עתמנעו הלבבות וזה סמנים

כִּי בַמִּנְחָה וְאִם בַּחֲמִישִׁי בַקֶּדֶשׁ בְּמִי ר' שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָי בָּטֹל דִּי
 מִמּוֹנֹת חֵר שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָי בְּדֶךְ רַחֲמָא לְסָא חָפֵס מִיֵּן בְּרִין ר' יוֹסֵף
 חֲלָפָה בָּאוּ שֶׁנֶּחֱמָה לֵהָן אֵל עַל מִנְתָּהֶן לְוֹהֵן הַתֵּרָה אֵל אֵיט יוֹדֵעַ
 לֵהָן לִבֵּם הֵן הַתֵּרָה יֵרֵ. הַיִּמְחַבְעִים פִּעֵהם כְּמוֹטָא בְּדוֹד וִיֵהִי דוֹד עֲשֵׂה
 מִטְפֵּשׁ וְלִקְהָה וְגַ. וְאִמְרוּ אִי זֶהוּ מִטְפֵּשׁ שִׁיט עֲשׂוֹ לִקְהָה זֶה בְּעֵינֵיכֶן הוּא
 אֹמֵר וּמִטְפֵּשׁ טָלִים שִׁטְפוּ בְּעֵינֵיכֶם. וְאִי זֶהוּ מִטְפֵּשׁ שִׁיט עֲמֹ טָלִים זֶה בְּעֵי
 וְעַם זֶה יִסְתַּלֵּךְ הִזְדָּם מִעֵנֵשׁ הֵהָן. וְעַם כָּל זֶה אִם הִזְדָּם מִתְּכוּיִן לִטָּה
 טָמִים בְּהֵן וּמִתְעַשֶּׂק בָּהֶם בְּכוֹנֵה טוֹבָה וְעֵשֶׂה בָּהֶם כִּיט שֶׁעֲשׂוֹ רֹאשׁוֹת הֵהָן
 בְּטָל מִעֵנֵשׁ הֵהָן וְכִמוֹ שֶׁאִמְרוּ אֵין לֵהָן חָלָא מֵה טַעֲשׁ רֹאשׁוֹת וְלֵא עֵד
 חָלָא טָמִים הוּא מִתְעַשֶּׂק לִטָּה טָמִים בָּהֶם וְלֵה טָיִל טָלִים בֶּן אֲדָם לִחְפִּזָּתָא
 גְּדוּלְבָאֵל הוּא טוֹהֵף לֵהָבָה בַּמַּעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית וְכִמוֹ טְרִטוֹ בְּסִנְקֵל בְּעֵינֵי
 וְיַעֲמִד קֵעַם עַל מִטָּה וְגַ. וְכִי הִתֵּם וִיֵהִי עֵצ וִיֵהִי בֶקֶר וְגַ. וְכִי מִזְוֵה מִטָּה
 בִּלְעֵשׂר כְּסָבָא לְעִשָּׂר מִן הָעוֹלָם וְכִי בְּעֵשֶׂה וְחָלָה הַמִּטְפֵּשִׁים סְטוּמָה
 בַּמִּטְפֵּשִׁים אֵין פֶּנוֹ סִכְתָּב טָם בְּתַלְזוֹ וְלֵא עַד אֵלָן טָמִים הֵהָן חֵהָן
 מִתְּכוּיִן לְטוֹבָה הַטָּם יֵהִי עֲמֹ וְלֵא יַעֲשֶׂה אֹתוֹ שִׁיטְעָה וִידִהֲבֵהוּ בְּדֶךְ
 יִטְרָה פֶהוּא עֲמֹ בֶהָן. וְלִבֶּן עֵתָה הַתֵּרָה לְחִתֵּךְ הֵהָן חֵהָרְפֵס לְפִיטָה
 הַרְבֵּס לְטוֹבָה וְהָטָם עֲמֵהֶם. וְכִי יִדְעַת עֵינֵן תְּכוּרֵוֹ טָל עֵכְנָאִי בְּמִמְחָה
 פִּי הַזֶּהבִּי וְאִמְרוּ עֲמֵהֶם בְּכָל מִלּוֹחַ הָאִמֹת אֲתֵהֶם. וְהִיךְ עֲסִיין מִקֵּטֶם
 אִם יַעֲמִדוּ צִהָה טָלָה אֲחֵה רְפֵס בְּדֶךְ פִּמְנֵה יֵהֵ וְכִי לֵא עֲלֵה לְעֵהֶם מִמְחָה
 לְמַעַם כָּלִי טָמֵהֶם בְּכָל צִהָה טָעֲמִדִּי בָּהֶם בְּאִמֹתֵן וְהִי עֵינֵן עֵהֶם זֹמֵמִים
 פֶּנוֹטָטִי הֵהָן אֵל פִּיטָה עֵינֵן זִר טָהֲחִינֵה תֵרָה לְאֲחֵרֵים יוֹתֵר מִן קָא
 הַרְטוּשִׁים וְהַרְטוּשִׁים גְּדוֹף בָּהֶם טִיזוּ לַעֲשׂוֹת וּבָהֶם הַקְבֵּלָה הַרְגֵּ אִיפֵס
 עֲרָגִים לֵא הַרְגֵּ עֲרָגִים. וְלִמְדוּזָה כְּאִשֶּׁר זָמִם וְלֵא כְּאִשֶּׁר עֲשֵׂה הַיִּמְחָה
 בְּהֶךְ צִמֵּד פִּמְחֵה טָהֲחִינֵה תֵרָה לְאֲחֵרֵים הִיךְ לְוֹ לְהַיִּדְגֵּס יוֹתֵר
 טָמֵה עֵינֵים לְמַעֲשֵׂה. וְכִי תֵרֵן זֶה הֵהָן אֵל כְּדֶךְ טָמֵה וּפְעִינֵה
 הַטָּם עֵי הָהֵם לֵא יַעֲזִיב אֲתֵחֲסִיֵּהוּ וְהַבְּגִיחִם טָמִים יִטָּא הַעֲדוֹד
 קִדְאִטוֹ לְבָרָל מִעֵשֶׂה וּדְלִי אֲמֵהִים הִם וְאִינֵן עֲרָגִי. וְאִם לֵא צִהָה
 מִעֵשֶׂה לֵא רָעָה הַטָּם טִיזָר עֲדוּתֵם טָקִים טָקִרְעִים וְהַרְגֵּ וְעַל זֶה לֵא
 הִיךְ הֵן עֵהֶם זֹמֵמִי אֵלָן בְּסִנְקֵה טָעֲמֵהֶם יֵהֵ. וְשִׁמְעוֹן מִתְּ
 עֲרֵבֵי טָעֵם אֲחֵר צִהָה טָמִידוֹ אֵל כְּאִשֶּׁר זָמִם וְלֵא כְּאִשֶּׁר עֲשֵׂה פִיטָה
 בִּלְעֵדוֹתֵן לְעֵעִלָּה וְהַיִּמְחָה תִּבְעֵר עֲלֵיהֶם פִּי מִיִּתְחַת בִּד לְכַעֲבֵה

בא" וחס הרע חרש הרען טלח הכחש עליהם החיותה טלח טיהרן דרזון ותלעט
לא תשחך וחס לא תבכה פוצח סבד אלה חונן פ מורענתן למולך ואז"ל
מורענלן כל דע" והיה נראה יותח חמור חס נתן כל דע" ונתן העני ימות או
מכסרת חס נתן מורענל וכה יהיה לטענה אצל חס נתן כל דע" לא יומתבם
אול יסרת חס יעלמו עשהם טלח יהיה לעברה חלל ילך למבחן כל ק
טמעותי וכה יותה העש והחטאים מעלה גולה פו טמעותי עשהם טלח
נבא את הדגו לפענים פחזן איסור גול פ העשקה זה כוהן כבוד לחמוטתם
וסלח אין מטמעותי וטהם אין ערכו כערס וזהו פ לא כערסו ערס ואותיכיופלי
וזהו ענין גול וזהו חס בעל הדגו גרזן חלח ואינו יכול לבחשבה יטחאל כי
אומות ל להפאז בערסו טלחם אחר הקריאה וטמו טמעותי ענין עק חסוב
קחת למחך ולא ענין גרזן רבא טה עליה פ קחת למחך להן יטחאלול
עק הפאז לפע הטלחין וכן דע" לעשהם ולא לפעניס ומה טמח לפעס חסוב
לחש טזכר למעלה אלהי כקף ואלהי זחב טהסרן מקח כהנים טלח יהיו הע
טפל כקף חבא חלל העשם ובמדת פכל הענין העבר למעלה כהנים מוח
מוח חמה טיהרן ההנים טפלים וטופרוח ולא יהיו פירוח" ואם מוח גכל
טלח חס הצריך טיהרן חזקיס טיהרן וטפיהטעל לא יהיו מייסחן ייקהקטיס
ולא יחזקוס יותח מדאי טלח יחלל את הקריה ויטמו לדרך רעש ולטמו וזהו כי
חרכ העש עליה וג' ולא העלה בעלות טלח יהיו פפי הדוח ומעלות גביות
חלל פה וסמך לך ואלה המטמעותי וג' ועל זה היה דור מתפלל לטם טיהרן
מטמעותי לטח פו דסת לטח חס מוטפך למלך הן וג' כלו טלח יטלח טמעותי
ואמרו פהט כס טחנה דן בלא עה כך יהן פלא עשם וטמעותי טפלות וכל מטמעותי
דע כל יטח טחנות הטם בלבו לעשות מטמעותי וטלח טחנות בזה הזונוט פלח
חיות רכחין רוחות היו ורכחן אמה יפחות היו פ"ב מן המטמעותי פ זונה טקח
בן אחר הדדש הורג טלח על כן אחר טהח רוחות טמעותי טויות ורכחן
אחר יפחות היו טכן דרך הזונות ליקח בן אחר לפיכך מן העש ויטקט
המה פ למה הוצבה לקחת אחר טהיה לה זרע טכע עפיה מן הייבם
זלתי חס טמח טמות בתוך ל חס ויט טקט המדות פ כלה וחמותה היו פ
חמות והכלה היו מעבדות וילדה החמות טחלה ואחר לוחה מה בעל
כלה טהוא כנה ועלה לפע הקטן ליצום טחל מה בעלה קודם ליד
חמות אע"פ טלח החמות חמה כן לא היה זקוקה דמלפ טכח אקיס
יחדו פ"ב לטח חסיו טלח היתה בעלמו ואמה כן ילדה הכלה ומה הקן ל חס

ומן הקטק חולצה ואלו מהנחות וצחיות הכלל סהיה לפיכך להמחין לכן
חיותה לקחה בן חיותה וצגה היות הטובה בחיקה וזהו פשיחמה לחיות
הכולל הילד החי לא רעה לקבלו שלח הטוב בחיסור זקוקה לו וחיותה של
גפך וג' ואת החיותו שלח מנהגן לקחה חינו דומה הערס לעשה וזהו
בג' יעקב עש יסוף וייעקב בת קול וחמה היא חמו לקיים משפטך למלך תן
להודיעו פה מטפס לחיים הוא יועץ צדק פבועבור טהיה טלמה עבדך
פוטחזמר ופרי' זל בג' המקרא טהיה בן יצ טה והופס בן מהפסוק על
בן היה יתירן מחר טלח יפקד עליו עבדו טל לוד והיה מתפלל מטפס טלח חזר
פקוד עלי טלח מלך ועקק לבט טהוא בן מלך והתחילה חתמה לפי
בעצן עבד עשה פלחחר טהודע עשרת הדברות הזהירם עש טטה לפיכך
זהיהם פה טחאו חיו חתם ראיתם כנגד דבר אפולא תעשין כנגד לא יתקן
וחלה המטפס כנגד לא תחמוד טחם לא ידע הדג מהטבה וטדה וסס
יחמוד ולכן חידו כל הקורה כולה תליה בהט לפיכך טח לפי הנהגה חתם
חיד עשר הדברות והזכר קרב בראן וטט עשין ימה טהזכר עבד עשה עש
טהוא עשין עול ותלי פועש דחטיה זכר לטחמהמפס ורמו כל הטפסות
טחמה ויובל ולכן החמיר בה העפא בחמירו אופס ברת טה וט' וט' על זכ
הגליות פאו טגלו על הטחמות והיחלות פמחר טענותו וטו' לטחמה
טחן טט טחמיו רפס עליכו ולא רע טיחכו ממחרת עבד וקצב לו זמן לפיכך
מפסענות ואס יחמר חתמה חתמוט עה טיגטוהו חלהדלה ואל חתמה
וירע חזנו צידע וקול במס קדוטי פ טעפ זה חזן טחמה צדיע פלי בג
טחל עשהם והלך זה וקנה חרין לעצמו וירע נלמה בולה ומחמה טהז עש
במפס כטגלה להטחם מפס עשהם ורע למה דס צחמות ובמסקוף והוא
חר לעבדות ירע במפס יועט פרוטלמי מה טעפ מרע יותח מכל חחר
פ מרע עולה ל' מאות הטס חמותן צרת ל' מאות וקטב חתהקן להוטחם
מטס חמו טהכמיו ל' סהים והוא הלך וקנה חרין לעצמו וירע צחמות
ח' צחמות עש הטח ל' הכחב לחרין למה לו טחמה בעפיה מה טחחר
הכח טלח יתעב עשהם וכח חמו פאדח הוא עש חתמה כעש יטחמה
כעפיה ולכן עבד כעני יוטל צחן ועשן פ חתמה קללה למה יותח עבד עש
על טחמה עשרת חטו חתם חותם וטלן כטחמיו רב חתמה וטח חתמה
טיכו יטל לחירות פכס קבל עשן בטה חסו טחמם בהם ור' חזן ל
חמה חזן רב מוסר ל' טחמה כעפיה והטעם כה טלח יטחמה וצח חתמה

פֶּסֶם סֶטֶב ג' פְּעָמִים תִּשְׁמַע טַבְעֵיכֶם וְיִזְכְּרוּ אֶת מַחְרַבְתְּ הַמִּקְדָּשׁ מִן אֲוִיכָל
 לְקִיּוּם מַלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם וְנִצְוִיכֶם לְקַח הַפֶּסֶם לְהַיּוֹתָהּ זָכְרוֹן כֹּחַ קִיּוּמָהּ הַמֶּלֶךְ
 עֲלֵה וְכַוּנָתָהּ בְּמֶלֶךְ יִתְחַדֵּשׁ בְּכָל עֲלֵה כְּאֹהֲבֵהּ עֲלֵה בְּתֵּהּ מִמֶּלֶךְ
 כֹּחַ הַקֹּדֶשׁ מִמֶּלֶךְ וְכֵן בְּשֵׁמֶת שְׁלֵמָה כְּאֹהֲבֵהּ שְׁלֵמָה וְהַשֵּׁשׁ הַזֶּה מִמֶּלֶךְ
 כֹּחַ הַאֵלֹהִים הַמִּשְׁתַּיִּיב הַכֹּתֵב עַל כָּל אֶחָד מִיָּשָׁר לְתֵּהּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם
 וְעַל לְקַח אֶת כִּסֵּף הַכֶּתֶם וְג'. וְיִזְכְּרוּ הַתְּרוּמָה קֶטֶף הַזֵּדִים סְמוּמָה
 בְּשֵׁם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהַשֵּׁשׁ וְנִשְׁמָה דְּכֵהּ הַעֲשִׂיר לְאִיִּזְכָּרָהּ יָקוֹד
 הַבֵּן לְאִיִּזְכָּרָהּ כָּל הָעוֹלָם נִשְׁמָה עַל שָׂרָא וְנִשְׁמָה דְּכֵהּ וְהַשֵּׁשׁ וְהַזֵּדִים
 פְּעֻעִיהֶם וְיִזְכְּרוּ לְעַלְּ עַל שָׂרָא וְנִשְׁמָה עַם מִמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה שְׁלֵמָה לְעַם מִיָּשָׁר
 הַלְּוִיִּם עַל כֵּשׁ וְכֵן בְּאֵלֵהֶם עֲוֹנֵי לֵב וְאִם צִדְקָהּ יִזְכְּרוּ כֵּהּ וְקִמְּכוּ בְּמִדָּה
 זֶה הַעֲשִׂין לְפָסוֹק אֶת הַלְּוִיִּם עַל אֲדֻמָּה וְג'. בְּאֵלֵהֶם הַסֵּם מִדְּבַר שְׁלֵמָה אֶת
 יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֵה דְּכֵהּ אֶת מִזְבְּחֵי הַקָּדֹשׁ וְאֶת עֲבָדָהּ הַזֶּה בְּחֹכֶם שֶׁן יִתְּנֶה
 הָאֲדֹנָיִם שְׁלֵמָה הַזֶּה הַזֶּה חֲסִידוֹ וְהַזֶּה עֲוֹנֵי לֵב וְכֵן פְּעֻעִיהֶם מִמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה
 וְיִזְכְּרוּ לְעַלְּ עַל כָּל אֶחָד כֹּחַ הַזֶּה וְהַשֵּׁשׁ כְּלָמָּה יִהְיֶה עֲלֵיךְ אִשָּׁה
 מִמֶּלֶךְ וְהַתְּרוּמָה הַשֵּׁשׁ שֶׁהִיוּ יִתְּנֶה וְכֵן מַלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְקַח
 עֲבָד וְהַשֵּׁשׁ בְּכָל עֲנִים וְעֲשִׂיהָ וְעַל זֶה נִמְצָא בְּכֹחַ לְבָב עַל עֲשִׂוֹתֵיכֶם
 הַקִּדְּשׁ לְעֵצָה וְעַל זֶה נִמְצָא פֶּסֶם שֶׁהִיא חֲסִידוֹ הַמִּשְׁכָּן בְּאֶתֶר לְחַטָּאִים
 וְכֵהּ שֶׁהִיא אֶת הַשָּׁמַיִם וְעַל אֶת הַקָּדֹשׁ כֹּחַ הַקָּדֹשׁ פֶּסֶם הַקָּדֹשׁ הַזֶּה
 הִיוּ יִשְׂרָאֵל חֲסִידֵי ג' אֲפִים הֶקֶן פֶּסֶם כֵּהּ וְכֵהּ פְּקוּדֵי הַעֲלִי מִמֶּלֶךְ כֵּהּ וְג'
 לְשֵׁם מִמֶּלֶךְ חֲסִידֵי וְשֵׁשׁ אֲפִים וְחַטָּאִים מִמֶּלֶךְ וְיִשְׁמָה אֶת אֲדֻמָּה וְג'
 בְּתֵּהּ בְּמִדָּה קִיּוּם וְיִהְיוּ כָל פְּקוּדֵי בְּתֵּהּ וְג' וְהֵם חֲסִידֵי אֲפִים ג' אֲפִים הֶקֶן
 וְהֵם זֶה הַמִּשְׁכָּן לְזִמְלִים וְעַל מַלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם לְבָלֵאֲחָד לְקַדְּשׁוֹת הַעֲבָדִים וְכֵהּ
 הַקָּדֹשׁ חֲסִידֵי זֶל בְּאֶת הַפֶּסֶם הַזֶּה עֲבָדוֹ כֵּהּ הַמִּשְׁכָּן פֶּסֶם הַזֶּה
 בְּכָל שָׁנָה בְּמִשְׁכָּן הַזֶּה שֶׁלֹּא עָבְדוּ וְהִיוּ בְּכָל עֲשִׂוֹתֵיכֶם שֶׁהִיא הַשֵּׁשׁ וְהֵם
 לֹא לְמִשְׁכָּן הַשֵּׁשׁ לְהַיּוֹתָהּ ג' אֲפִים וְהִיוּ הֶקֶן כְּמוֹ שֶׁהִיוּ בְּאֶת הַפֶּסֶם שֶׁלֹּא
 הִיא וְיִשְׁמָה לְמִשְׁכָּן זֶל הַשֵּׁשׁ אֶתֶר שֶׁהִיא בְּמִדָּה וְהִיא הַשֵּׁשׁ וְהַתְּרוּמָה
 הַזֶּה הַשֵּׁשׁ בְּכֹחַ הַשֵּׁשׁ הַמִּשְׁכָּן וְהִיא מִמֶּלֶךְ בְּתֵּהּ וְיִתְּנֶה לְתֵּהּ
 וְלֹא בְּאֶת הַשֵּׁשׁ לֹא מִמֶּלֶךְ כֵּהּ אִשָּׁה יִדְּבָנוּ לְבָב וְעַל אֶת הַתְּרוּמָה
 עֲבָדֵהּ הַמִּשְׁכָּן לְבָב הַזֶּה שֶׁלֹּא בְּאֶת הַשֵּׁשׁ לְעַם מִמֶּלֶךְ הַזֶּה לְקַח
 הַתְּרוּמָה בְּכֹחַ שֶׁהִיא מִמֶּלֶךְ מִמֶּלֶךְ הַתְּרוּמָה בְּכָל שָׁנָה וְהִיא מִמֶּלֶךְ
 פֶּסֶם מִיָּשָׁר לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁכָּן שֶׁלֹּא יִמְנוּ לֹא בְּאֶת הַכֹּחַ שִׁיָּהּ כָּל אֶחָד מִמֶּלֶךְ

[illegible]

יתכן וזוהי ד' דברים אשר נאמרו ונחלקו. ואם תיבאר חלילה ענין הקדש
 כהנא יסמין הוא פעל וכוונתו ענין ותכלית. וכן תמצא פועל בראייה
 בפסוק בראייה הוא כג' מה שצוה בראייה והיא חפץ ולכן חזק היחל
 בחפצו. ואחרי כן יעשה ויצל ויאמר מידן ויהי כג' חפצו והתחומים
 ואחרי כן ויכל אשר צוה אלהים לעשות. טעם להם הנה והתכלית. וכל
 החיות רומזות צ"ס י"ו פ' הי"ד כג' חפצו והי"ז כג' הרבונה והוא כג'
 הדעה. ולכן באו פסוקים אלו המדוה ולכן באו צווי הששה בראייה ויקחו
 תרומה תרומת וזאת התרומה. וכן באו ג' מעלות כסף הכבוד והתענוט
 ופאוטאמרו נזלות חפצו הנה ונזלות התענוט כסף הכבוד ונזלות
 הדעה טעם זכור נקראו ראשי תיבה דבר י' קנע ראיה דרכו כסף הכבוד
 מרומם מרומם ישרא ראיה תבארה. ולכן נחייג טעם תרומות תרומה
 צולה חלה בכוהנים. טעם קראו תרומה חלה תרומה תרומה ותרומה ידך וכולם
 נקראו ראיה תרומה צולה כג' חפצו טעם נזלות תרומה פאוטאמרו
 בעשר ששה חלקים כדורם ההוא גלילה כן התרומה צולה מטעם דבר
 דג תרומה ויבאר. ולכן כג' חפצו בלחם ויין ושמן דבר לבן לחם בלחם
 שמן תרומה שמן הלחם כיון שגם שמים לחם אפה מטעם המן טעם שם ויהי כיון
 לכן המטעם בעצמו. ולכן אין טעם לא פן היחלוח אלהים ואנו ילכו ידע צדק
 טעם צדק יעשה מוצא ואמרו כל המעשה פ"ב מדע קונו יסג והישר כיון
 לשמן קטוב הטעם קטוב מן חפצו השמן סירד לעקב ויטק שמן על ראשו
 ובעצב טעם חפצו אין לה טעם ואחד המדע ואחד המעשה כן תרומה צולה
 אין לה טעם וחמה חמה פועל חלה חלה. והכבוד כג' תרומה טעם נזלות
 כסף הכבוד ובא מטעם המיט רומזי שצנעה המלאים מן המילין קטוב
 הנקרא עץ הקיים. והחלה כג' הדעה טעם נזלות ישרא טעם תרומה הענין
 והסעיף אחד חלה תרומה כדורם קיחטין חלה העולם ויטל נקראו חלה הענין
 כך תעשה דבר טעם מטעם חלה או חלה חפצו חפצו ודעה תרומה כסף הכבוד
 ישרא תרומה צולה חלה ובכחם לעבוד לאלהיה תרומה עשייתה חלה יחולק
 ויהיה הענין תרומה ואזלת תרומה תרומה י' ולכן החסר פא צדקן או
 התרומה והוא כדור פסוק י' דברים כג' י' מדו טעם נזלות וי' מדו טעם
 ערטה צדקן ולכן הענין כ' מלש מ' טעם. ואמרו פועל טעם אלה י' כג'
 י' בראייה יחזקא ואפסך רקמה וי' ואעקב ע' וי' ואחרי טעם ע' ועד
 הפאוטאמרו נזלות לשלש פסוקים וי' טעם נזלות טעם י' וי' מדו

חלה
 חלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

והיה נשקא עשה טחת השם ידיו על יד כבד קר עמק יסעו ית לבו עת צמח נחמה
עד סוף העולם יחיו רב סתם קדוה כע חביו מעם צמח ית עתה התעוזה ל-
יחבד לזכות עת וזכה למרחוק חוררים דבר עמק יסעו ית לבו עת צמח נחמה
יחיהו עתה ראיה וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
למס חמ ל לא תוכל לזכות עת וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
וכד קדוה ידבד ועקר קדוה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
עכסו עתה קדוה ית קדוה עתה פ מל עתה קדוה ית קדוה עתה קדוה ית קדוה
מ יוס מל עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
טכד עתה וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
הטוזה פלג ית עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
מזינה דתים וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
מחוקק עת וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
הח דעיל עת וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית וזכה טלית
בשטח עת עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
כמה מלית עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
חח עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
במ יוס קדוה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
אחר טלית עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
טלית עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
פ יוס עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
מח ל עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
מטח עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
לחטח עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
שחמח עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
במקום עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
קדח ל מלית עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
קדח מלח עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
לח קדח מלח עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה
קדח עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

[illegible]

10

[Faint, illegible handwritten text]

קער ויקרץ וועלכע לובלעך פון חסד יום טוב

[illegible]

החזקין והצמח ויהיה נוקדל המוכה שלם בשלמות זבול וטוב מן המטיב הוא חיי
 בקורתה ובצמחה כט וכל למך מלב המלכס הקכה טקח עולה ומרומס על כל עולה
 ועל כל מוטג שרופה ובכל והזרס הוא מקד וחל טפ מן בעלי חיים טחין מרסק
 מע עצמו ומנוטות וזה בגענינים הח בענין זבול ועלעלה טקס חזקים מחדו וכלים
 לקבל הענף ואינס מטיחיו לחבורה בגדלס כזרס והב כלילס ומאופיס פלחת הזרס
 מוסריחת יות מלחת בל טחנס מדבה ואס ימונע מלהחילה גפס מלכלך זקס ופס
 הזרס נכלת יות מוקדחת מנכלתס והג כטיחלס כח ההכר טכזרס מל חול יהיה
 יות עונה וערעע מוס טחיתר טיפל עצמו פס מו בעהר מו בעיח ומערה ויתקד הקטל
 בבקטל לפס והנה חפ כשהוא ביה המלח רוב בל מפתלל בבקטל מחייתס ומחיל
 יות מן הזרס אף פ כטיחמך מכלו פ הוא פחות זקס וכטמטוב בכל זה כיה מרס
 מחוייב בעקדת הבריא יל יות מכל ענל וכן היה מוח בכתב הזה כיה זקס
 כלום אי זו מיה העקדה טיעקד כל יחיד ויחיד ממונו לטס ועקדס בה פט ומכסף טפס
 בה הירלה טחקדס טפס בעולות טהעלה מוכר הקרצות טהיח כליל לטס ובזק
 מהזכה לבד ואס הוא יתרלה בזה תפז לפס מוכר המין טקס עצלס בט טנה פו
 טחין מוכר יוצמוות הקר והענלי קס מוכר המין כחממך הקרה מן הקר ומן
 המלח הקה הקר מוכר הקר הענלי וכן בדביהס זל עבדו ליה ענל תליתיו ואח
 חס כן הירלה יל בלל חלס ולי כלל חס הוא רולה יות במין המלח טקס הפס מלח
 לפס חלס חלס טקס הכטפס בדכמת מלח טחין כלום חס חפן בממונו הקלולטחין
 במיט הממונות טקס מלח הנו או מלחמט או מלחמט הממונות בפס וקס ה ממונות
 תפז לפס רכבות מלח טחין והנה לקח הנפז הקרצות בקדר הפסוק ביהמלח עולת
 הקר והלחן ומחה כן הממונות קזפר היעשו חמר העולה קודס טיטלס ענן הקרצו
 טלמי וחטיל ומסס בעקד פלה להזפר קרצן ענ פ הממונות קס קרצן ענלהודע
 טקרצן ענ חטוב כעולת נטיר בקר ולחן ועמל ג נטש פתקב להודע פ חטוב לפס
 קרצן ענ כלל הקרצות נטשו והזפרו חמר עולת קעק טהיח טל ענ ועמל ג הח נחת מלח
 הבהירה להודע מלח המרסה ואחד ממנוע ולכן כתי וטקע מות בקטט טלמי יסיר
 הנולה ואס קההוט מלח הח הכעפס נפסו קלה והטס חוטב מותי לפס נחמו למח
 כחה חטוב למטקס קרצן ענ הקח ככיה פטע כלום חס אינו רולה במין הקדה
 והוא רולה במין הזרס הנכד מלח נטשו ככיה ביהקס פטע ופס כטט במקום חמל
 נטש והטיב להס הנפז הנז לך זרס מלח טוב כלל קטס מלח טוב לפסו מלח העבודות
 ומלח מלח סיו טבז בקרצות בתורה מלח פ יק הב מלח פו טחיל ענ כתי ומחנה למ
 חלס קרצין זרס ואין ממונות העולס קרצין זרס וענ במדה פ מלח זרס בקרצות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הקרבן נעשה בזה המקום ובאין הקדושה היתה השפעה יורדת מן הארץ עתה
מקדש על קדושתו ופ' ט' מקום בעולם קדוש זה מזה אמר חזק היתה משה ליה
לך על דבר נסח באמת יטאלת רבות בהודתו טאין אנו יכולין להשיג מזה הטבל
אמן מלך הקדש ואפי' מה שהצנו הוא דבר מנועף מאד אבל אזהרך דעתך שהיה קדוש
לשכל ולא תתנוב פ' את גזר טאין ק' ענין אחד נעלם מאת טיתכן טיט ק' ענין אחד
טודע לחכו' קדוש יותח מוט' והחלה אטיב לך על מה שקטה לך במאמה צדק
הקדושה היתה יורד עליה טיט מקדושה ציטוב חוויט טהעה ולצמיחה זה יתח מזה יט
מקום טיט מולת זהב וכסף ויחזקיות ולא צדקוהס אחד וכן בצדוהס וזהה יורד מהטבת
חסמי הטבע בזה פ' הוא מזה הטוב הטולטוים באין פ' אעפ' טהס ג' באין עיקר מזה
הוא הכובעס וטמו טכחבו טהזהב מיוחס לשמט והכסף ללבנה יקבליות לטאר כוכבי
לכה וטאר הוהבות והמחלף לטאר הכובע מנעפ' טכחות הכובעס מהפמטות בכל
המלכות וזהה טין צדקוהס אחד יותח מאחר טמו טכח קידח ופחות צדוים וזה הטעם פסוק
הזס ולכן הוא מזהס בקרבן אטינו מוקר צדקו וכן הטכב העמפ' צדויר וכן הטכס
הקטופ' צסוד החק' ומתח טזה ק' למיטה טענך טיהיה טח האלהות המתפמט
בכל הקטופ' טייהיה טחו ומעלה צדקוהס אחד יתח מאחר ועוד פ' ידוע הוא טקייטוב
מתחלן ל' חלקים הקדוה' חיקלמי' ובלטונכו דוהס והקף המטובח באין הוא חרן
יטדל ולכן אמר הכת' יטה כוף מטוט כל חרן ולכן אורו מוונ ופ' ידוע טטנה מאד
וקטובט ט' צדו' וחוק' וכן מקבל חלצו מן העדק טמטס נוער קדוהס קדוטו
ונקט וקדוהס צדוהס בקדוהס ועל' טקוטמו קין והכל וקדוהס נעט מטס קין
ולכן טח ויהי קין מלעט י' וטח ומפנך חסד וטח צינה פ' מלעט י' הוא פדח' לבדו
פ' מלעט מלעט י' וטח נעט י' שדך כה' ולכן טאמן ולעט הפלג' אטיר לשדקס עטן
לסס מזהות וטלסס כה' טטאר זה המקום לצמק וכן ענין עטו ויעקב ומסל זה יט
לך לדעת טנה מקדוהס מוסחר ומוקטו מטאר המקדוהס ולקטה לך מזהה מקדוהס
טהיה כה' האלהות הקדוהס טפנה ט וענה אטיב מה טהוקטק לך היך טודק כח
המלהות בקדוהס ומתחך צדוהס קדוהס ואקדב אונט' ט הטכל וכבד ממדה טקלנה לי
לעור פ' חין ט' טעפ' אטיר נכבד ועלס מומן פ' יט ק' ענין אחד טלי ספק מקור לטמו
יטדל קטב אונט' מן קטב' ומן החכו' ולא קין טב' לענין אחד אכל למי טלח קטב'
מעלה הקדוהס ויהיה להקדש ט' ולקדב אונט' טכב אכ מומר כן ומחר סקדוהס ו
אמטול לך מעל למה הדבר דומה והוא ענין השמיה הקדוהס בנפ' האדם
פועה והקדוהס טהוק ענין קטח אכל היך מוסחרה השמיה הקדוהס הקדוהס
בנפ' האדם העפה והקדוהס טמח ענין קטח אכל הטכל היך מוסחרה השמיה טקין

לרב רוחט עפ קעגן טהא מדיקנות וכבר הקטק זק לחסוי סיוט ואחז אחד גבול טהא
 איינ ינדע התחברות קטטורה עפ קעגן טהא טא דבר הפכי. האחד רוחט והאחר געט
 והאחר מתקסס ומתחבר ואין קטק טא פעהס טיבות מין נדב המטותקף אוחס פאס
 לא כן לא יוכלו להתחבר אצל איינ ינדע קטטה עכ. האק מה סתגלונד ואס לא קבל
 תורה והלעג הדבר כן הוא טלפ. דעה חכמי התורה יט בשרת האדם וטור תורה ענין
 נכבד מאד ולכן סתגלס אלהים עשה את האדם ואחז קטק ענין ויכונק וקח זל
 הוא ופיה דנו פניו על כל אדם ואמר. ועל זה אמרו חז"ל חבב אדם טעם צדק וטעם
 טקדא אדם. ואחז ישרא קמין אדם מין שאר התמות קמין אדם. ובקצת יתוקל אס
 כמדיק אדם מלכותה. והוא ענין נעלה ונעלה חסו פור טימות כפס נוקו טה טמיה
 העליונה מתחבר לטה כעגן צדקה קמטכן קטכד קטק ובקתלקה מין דומה
 כדסה ונפשו עליו ואצל. ובכאן תלוי קוד תחית המותס וקוד נעלס קבא טה העה קיס
 עמה כעגן וכנפס וקטנן מיוו הספטה וכוה עתן קוטית קמאס זל טה קטה קטק
 יהיו לו הכלים באדם לבטלה חפה וקעטס ואמר קטכ. ובעבר כן עיט טה קטמות
 לט העמודה ואלו לא היו לו חברה לא קטה לאכול והיה לו לטאכה וקדק. להאך קיטה
 הקטית חזקה. אצל יט כמור קמס ענין נסיה. וכד קאך כוה קמאס. ובעבר
 קמאס ואס כל זה לא סתב קמס קמס כמדיק טהא פחט לרצו וקיע. וטחור
 לרצו פ הטמיה מתחבר לט כעגן וכמדיק מתחבר לטא לטחור קמאס סוד
 חמדיק כמו טאמרכו וידע לחמו טאט מועלת קמאס ואצליותה כמו טה סטק
 ויטה צדק טמיה אס חיים טמיה מתחבר לט קמאס וקמאס ויטה טמיה חיים
 מועלן איה מאד. ואחיה פ קיט אטל מן המלח פ חפוי ישרא מועלן איה סדיק
 אטל למעלה מהס צדק חיים. ואס קמאס קמאס מתחבר לט כעגן. ויטה
 מתחבר סס לא עפ מאכל ומטה סקד להס קמאס וקעגן אובל היי מאת
 ומתחבר ובה קמאס המאכל תלך קיט ואס אינה אובלת ועולה והס ינדע
 חסו טקט ינדע קיט מתקיימת חפמה על ידה המאכל והמטה. כן יוכל לקטן
 מקדיכות טעמת הטס קיט טמיה על ישרא וישרא כמו קעגן וכוס עכ. זה ליה
 ומחובה חידראמר כוה קעגן ולכן סקדאו עפ אחד עני אחד מחוב מתחבר וקמאס
 אכלוס פ קמא כדך חס קמא קיט וינדע עניס ולכן לא ילאו מחוב עכ טמיה אכלוס
 קיט ראויס לקב קמיה טקיו סס כל קמיה וכל העלעל וכמו טה טמיה מתקיימת
 קעגן על ידה המאכל והמטה. והיט אינה אובלת ואינה טמיה כן קמאס אינה מתקיימת
 קמאס לא על ידה קמאס עפ קמאס קמאס והמטה. ולכן קמאס סתק קמאס
 לחמו הח סקמוי ואמר טמיה רעיה ואחז עכ. כד יוכל מל קס מתחבר איה

והחיים בלשונם בעל' ובנפשות כבדות'ו הדמיון אשר בו ית' הוא עתה עומד בלש
והחיות להחיות'ו בן ארצו טהור וקדוש לו שכלת האלה בשר אין חס' אחד
אין טהור גזול טהור האומ' ואמרו בעהם מוקד' ומוטע' אמונת' ומחיק' דמס'
וחקיק' ואנש' בן בעל כחם אנש' בשהם' אמ' ל' המלך מה תאמר בשעלתכם טהור
טפל' ובז' יות' מאומה ולפון' אל' החב' קבלת' העדות מוחלת על קיום דת'ו ואמונת'ו
פ' ל' חס' האם הגזול' כל כך הוא גזול כזוהר'ו וטהור האומות לו טהור האומ' היה
טל' טהור מאומ' טה' ואמרת' חב' זה עזות גזול' לאמונת'ו והנה באומות כל האומות
חשפ' לפין' החפ'ים הנבד' והטפל' האמנ' עש'ם כיוצ' למוט' העצמה וכחממממ
למוט' טהור'ם לעפון' בטח'ם הוטפ' במוטות' לעפון' ברחם' אם כן הספלת' והעני
חיה על קעבוק' והאומה ועפלה' האול' טה' החס' ע' עיקר דב' ע' תמסר
באור' הדמות כל' לקח' הדב' ל' הטל' ולשך' האון קלת' ועל האמת כב' אמרו טהור
הקרבן האמת הוא טהור מאד יונ' זה מאומ' הכתב' טה' בעלה' ובר' ובר' ובר'
פחד' טהור' בולט' ל' העשה טהור' כטב' או טהור' והאמ' כחממממ ל' האמת
חמממממ דמס' הקרב' את אשר להמלת' האומה' הוא ל' טהור' ובר' חמממ
חמה' ערק' ל' יצ' ערק' ל' נכנס' דורון' והטל' ל' הקפלה' ערה' ל' חס' ובר'
אם נקדה' וכל' זה לענין' גזול' למוט' למקום' טהור' הח' כחוק' ול' בעה' טהור'ם
בפון' יה' טהור'ם ברחם' וזה אין קפון' ל' מין' טה' ענין' טהור' פה' טהור'ם
ובחי' חממ' ונ' ענה' ענין' זו ענה' הנסמעת' ענין' ובחי' חממ' לו טהור' טהור'ם ברחם'
יול' במוט' או קטרת' חממ' יצ' דור' זה טהור' נאכל' טה' מין' או קטרת' ענה'
בקרן' הוא גזול' וזהו רבנות' במקום' חממ' וזהו חממ' ב' וזהו חממ' חממ'
טהור' קדמות' טה' טה' טה' ל' חממ' חממ' וזהו חממ' חממ' חממ' חממ'
טהור' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ'
ל' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ'
חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ'
חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ'
חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ'
חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ' חממ'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

محمّد

[illegible]

והנה השמה שנתהקדשם ברכיכו ומחיו יתן לך שונו לקדש ופשוטו כי תהיה יתרון
מעלה וכן קדוהו כי כל אלו האחרות הן המאכלת הקסלה ואף הן תהיה ונתן
אישו וזה הקדוש והיורש קדוש כי המעלה שיש לו הן המעלה והן האסלה והמנוח
היו קדושה וכלו שמעונו וזה קדוה שלמה כי הן אכלו שובע נפשו ונתן יתרון
כולל אלה ושריה ומשגל כמו שכתב ומהרה פה ונה המעלה עמנו כלל קדוה
בדרך הפיוט היו משפץ נפשו הקדוה כמו שכתב ומה המעלה עמנו קדוה
זהו חכמה השם וזהו השם אורחובו שיהיה המעלה כמו שכתב ומה המעלה עמנו קדוה
שעשה כל עשיתו שיהיה ובהשוקה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
היה אכלו חסד במדה ומה שכתב ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
ולשוננו שומר מעור נפשו ונתן קדוה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
הכין לחיים חיים בייקלל דבר אורחובו כי המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
במלכה בכל שיהיה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
חזיר כורס מלך פס כל המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
ויעל לפרוש המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
קדוה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
שנ ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
ישו ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
ברוך מלך אורחובו כי המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
העיקר הוא קדוה על המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
מלך ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
אריה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
ועיריט ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
משיח ברוך עין לשפט ארצה עשו וקדוה ליו המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
כלה דהיה דהיה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
למה דהיה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
שייטל אורחובו על המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
לא במידה ועין שיהיה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
במקו חזיר מלך עמנו שיהיה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
שחרר מעמנו העלל עמנו שיהיה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
שעה חזיר כל נשימת חזיר אינו מהקיים אף שעה חזיר ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
מקונו עליה יתקד ברוך חזיר אינו מהקיים אף שעה חזיר ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
יורד מידיו תיה כל המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה
כל למודם המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו שיהיה ומה המעלה עמנו קדוה

[illegible]

[illegible]

יום ששש לקה חק עשנים וצחורם הוא שון קח לחמיה ואף כי חם דבש
ולא היו דורף עפרה וקדשה ממה שאמרה רחל לביקת ל לא חסד אהבה
נשי ל וכו' שאמרה לביקת דבש קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו'
האחרות קל וכו' שכתב קדוש שחלם בקרב הקדוש שחמה יושב
אף לא חמה אלא יום אחד ואחר קדוש ימים אחדים עניים קדוש
האחרות בין לא חמה אלא יום א' אין זה מנהג אלא משה ומהלך
אלה ימים שכתב קדוש מנהג ימים קדוש וכו' וכו' וכו' וכו'
מנהג אחר ימים קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שכתב קדוש ימים קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אף יולדת וכו' ימים קדוש אף לא חמה אלא יום אחד וכו'
ויולדת קדוש ימים קדוש אף לא חמה אלא יום אחד וכו'
וקדוש קדוש הוא מנהג וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
דבר למשם שכל המנהג אף לא חמה אלא יום אחד וכו'
מנהג דבש קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו' וכו' וכו' וכו'
עליו מנהג דבש קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אף דבש קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו' וכו' וכו' וכו'
קדוש למשם קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו' וכו' וכו' וכו'
יין פל עמיו סמית וכו' שכתב קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו'
קדוש שכתב קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו' וכו' וכו' וכו'
קדוש האחרות בין לא חמה אלא יום אחד וכו' וכו' וכו' וכו'
קדוש וכן קדוש דבש קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו' וכו' וכו'
ולך מנהג קדוש האחרות מנהג קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו'
יולדת קדוש האחרות מנהג קדוש רחל ואין לחמיה עוד וכו'
מנהג קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
קדוש וקדוש קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מנהג קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מנהג קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
עין קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מנהג קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והוא קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והוא קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והוא קדוש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

[illegible]

علم

[illegible]

והוא עשה. והוא לא יולד סוס ולבן פרסה זו אשה כי תהיה בין המאכל לאסורה ובין הנמשש ע
 אס יקרה במאכל וזו הזכר חכם ושלם ואם לא נענש ומכות ואסורו קידור צאשה אחת כי הקדור
 ושלם עשן נזול בזה המעשה פועליון המקלות וזו יוחסן ויחב אשה טובה. ובעשה אשה דאורי
 אשה וזו כלל בזה. אף והוא אשה בזה הדין. ובעשה זה לפי שהוא נועשן המלה היוצת מאד.
 חזר ואמר לא נחמד עשני. וזו פירוש. האמר עשני דקמן חסד כמו כח. וזו אף הדעה שהיוצ
 צבא ולא יסאו עשין אל המעלה כמו הקטע והדבור שהוא צבא הלשון הלא ידעה מרס יא אלה פועל
 נענש עשני כמו בפתח כלו ענש. כאשר עשית צמח וירקמות בארץ הקדש. יתן ליחס. כמו
 ומה אופן אחד באין. ועשן עשית כמו הלא כחל חתוכה. ודלדלו עלגים דמאן. גלמי
 דאן עשן. כי המלה קודם שיצטיירו זה הדעה והיתה חתוכה כמו גלמי כל עשן יאית הכל
 קודם העור. ודלדלו זה כי המלה לא למדך למור עשן מה שיתיה צבור לו חלש. און או
 ארון. אונס או לפי המונח במה נה. ועל ספרך כול. יצבו. כל כל הדעה קודם שיצטיירו. ומה
 יוצא. כל צלם דפס יוצא. ולא אחר דהם. כל לשם יוצא אחר מודעל. ולא אף אף כי לא
 היה אחר מהם נחמד למשו פקכליע. ודלדלו יצא ועל ספרך. כי הוא וצב דכא נמנו ונמנו על
 כל ארץ וארץ. יתס יוצא כענין יחידה חתמה שהם שפה יתס וכן מנן דגלי. ולא אחר דהם כל
 נוצרו צמד ולא היה נמנה אחר כל צביו. ועל צבא כל מכלש עשה יחידו ואם דס דפס והכלל
 צבאו וצבא. ולא מה יקרו יעך אל כלל מחסדיך דס מאד יקרה להשיג אף הראשם כע
 דפס. אפס מחול יצון. כלל אס צאה למש אונס מחול יצון. דקידור ועש. עמך כל
 אף הייתה חילי עשן ואהיה עמך שלם חתמה לא יכולה להשיג ולפס דלפ עשן יתיה
 קעש הוא דצ עשן ומכוסה מורה על מעשה אלה יכא וחממה וצבירה באין אדס יכול לשג
 מל חקירה היאך נוצר. ומה נוצר. וכמו שחכו יוא. לחכמי המחקר של הספחו בזה ונכחו
 צו מה דענש פיס מי שכתב שקעצרי נוצר מרס האשה ואין לו לשיש צו אלא שנוק הדיק
 צביע. וכמו הדעה הקוה מרעל לבד דהשאלה בארץ ומחממה. ואין דפס בין דפס
 קצא. מחמה ובין דפס קצא. מרס דתרנגול אלו שאלו מופס. אפס. ואין דפס בין דפס
 בין קוא צאשה. ואמר דעל זו הספח שכתב נעצרה אשה מעשה כל חיבור ונארה צריח
 חתמה ובין לה עה וחבא וילך חר. יס פחסר דמרה. ואמה מהם כצו כי קעצרי בא מלש
 מרעל צבירה עשני אף. והוא יענש וילך יוא. והוא דענש דל אול שמש והם. אחר דמלש נק
 מלש ואשה. כי מרס האשה ולכן דא. ש. וקידור לא אשה אחר כי נעצרה אחרונה לאיש. וקיד
 לא ש קדס שנצב קודם לאשה. או על עשן שפ פלש. והשפ על כפך. הנשמה שפן השם
 דהם אין אף לבד. ועל חלקו צפירת קודר והקבא מה דא קסבה. יא כי בשקדמן שיצו
 וירעא דס וירעא אשה מרד. מין שהוא מרד קבד שקוד חס. יהיה זכר. ואם מרד שחלשן
 כי דגיה קבד. ואם קודר ידור מהימין והקבא מהשמל. יהיה זכר נקיב כלל דמלש לעבד
 מצונו ובעשנו. ואם צדק קבד כלל צבירה לבד ומה. ויא פכפכי היחס הין הפכה

[illegible]

מן לעולם קדש וקם העבדו ופירי זורבנו להכל ומשפט הישע ונמשס בטוב רשן
המשקן זמלוגדן ופירי עס עסקי העלם בעשן כמזכר בעיה בפרץ אס בחוקה והשן
שם אל צד יזכו בעלם הזה לחיים טופ כמנהג של שלם ונחי העלם הזה זכות של חוק
העשן עשע העלם הזה ואיש משפח עלו כל אינס בעל עץ וכל מחשבורם בלוג בדוראכ
אשר סק העשן באלהו וכדוע מתמונה בבלה וכוונ שצא צמחש בחנוך וצבע העלם קדש ב
עשול שם ברחיית המדע בעץ ובמשן ולכן יחירו הבגודי בשרי המדור ולמשן יחזקן יחזק
משן החיה והאדם יחיס פקלשון כלל החיים כולם כש הראוי לבלאחר עש ויש בורה דולל צמח
איה צולה בזה בעשן ז חממה בן דומם וצו אלעזר בן צור שהו דסוקי וצו אלעזר בן עשה וצו
אלעזר בן חרסום שהיו עשה חסודע ואלה הם מדינת שהזר שלמה המלך עה בזה הפסוק
כשרעשן בן הששה וצפצפ קדוש הגיו המלאם כולם והרשיל בן הששה קדוש הגיו והמלך
מדינת הקדוש והמלאם בלעזר בן שית לב ששמה בזה בזה בן כן יאסו לרשע נכבד בן שש
שם הנה שלשין בזה ואמרו לשון צדור ואמרה ב זה דצו קצו ורש כמו ששמו פבור פבור
הצ קדש להבדיל שאומה ל רכור וקשור וכוונ שאמרו ששעט אחי ופירי וכוונ שאמרו רשע
שחלל דוחק ויחין מקדש ודלל אמרו שהצור לנש והאמרה לשן כיוך שעשה במחך דוריה
שאר לפרשע לשן והצ לצו שחלל למה דצו ששם קצו כצו וכן קוצו בן הששה עשר
דצור והוסף קצו צאור כל צדור ודצור הרשיל קדוש הגיו קדוש כמו ששקד צמית וארם
הגיו ל מלכבד בן ועי קדוש וזו הקדוש פ יציל קין פירי חן קשור וחן קשירה אכל
דחשן זל פ פקדוש הנזכר כאן אינה על אזהרה עפיו פ כצו קוצו למעלה אכל קדוש
באן היא אש על הדצו המורה וצדור בזה כשם ששם פירי בן הגיו פירי והעשן פ קדור
הזהרה צעור וצמלל אסור והרש הבגל ליש ואשור ואכלר בשר ויין ואס כן נמא לשמו
בשורה מקום להיות במוצא יין וזלל צדור ושמוך במשגל ולצור כצונו נצלה קשה שלא הזכר
באסור זהה יהיה נצלה צדור קדור לפי זה קדור הזה אחר שפירי האיסור נצלה עשה ששה
פירי ואח חן המורה ויחש חן המשגל בעשן ששמו יציל ששם יהיו רשע חממי מצווין
אכל נשורה כצונו ולל ששם בן אלא כפ הצורך בקיום המלך חממי ויקדש עצמו חן
היון צדור כמו שקדור הכרז קדור דורש ומזכר בעיה הישע המלך חממי צדור ובלל
בן ששמו ש ולשון המקדש באלה לשה ומן הדצור בעשן שהזכיר הכרז וכלל דצור
פירי ויקדש עצמו בזה עש לפירי ששמו ששם שח שיהיה בטל ומעיו וקדור אכל
אכלר בשר כצו אש יחללך ואחלל ששן מוסר אינו יאסו מלכר אכלר בשר צדור חלל
אכלר בשר ששם ואחלל כן וידע אלהי כדוע למעט האמרה ואחללר ששם אלהי חלל כצו
לא יהיה לך והוסף אכל דיוקטאן ששן ופירי קללר ששם אכלר ששם כלל העשן מדינת
מלכר אכלר ששם אינו ששם כמו אכלר והכלל שלא לחלק ששם כצו קדור וישם מלכר
אכלר לא כצו כלל שלא לחלק לשן כצור ואמרו קדור וכלל אכלר אכלר ששם אכלר
כללר כפ קלדיה אכלר עשה כשקעים נצבע בקדש שלם ששן זה עה ומה ששם חממי
ששם ששם אכלר ששם עה שלישו קדור כיון שכוונת לשם עשה ששם ואכלר

קול

[illegible]

קבלה זו היא שם אדם הראשון שיהיה השם הזה ומזונו ופסוקו וכו' שיהיה
 אשר אדם הראשון ידעו הדבר והיו ימים רבים שמו שנה עשרה וכו' שיהיה
 שם השם הזה שם שם השם הזה שם שם השם הזה שם שם השם הזה
 באשר הוא ולא נהיה וכו' שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 מביט לו וכו' שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 עולם וכו' שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 אשרו שם אדם הראשון שיהיה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 וכו' שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 לפי השם שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 השם והשם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 הוציא הורש לבן אדם ולקח לו שם שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 היום ולא שם אדם הראשון שיהיה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 אם שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 אדם שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 אחריו שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 שם אדם הראשון שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 שם אדם הראשון שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 ואשר אדם הראשון שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 המקבל שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 הקדש דאין שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 דאין שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 לעיר והוא שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 היתה השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 יום והוא שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 מלשון שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 יתכן ויהיה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 אשרו אדם הראשון שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 הראשון שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 הלאה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 כבוד ושם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה
 אין שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה שם השם הזה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

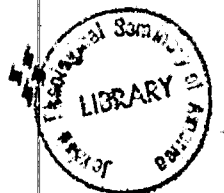
[illegible]

[illegible]

עליו נאמר איור הוצר אשר יבטח בחכמת האדם לבד ובשכלו וסמך זרועו שאלו
ועה שחושיו הוצרש משיב ויהי בענין בעצמו של יראת במוצת שיהיה השם פניו
יחמיק במוצת כלל בעצמו בראש שמונה טוב מאד לכן לא יראה שיהיה רב עובד אשה
לחידוך נקו לא יראה פניו טוב (שכן חרה בעדו זה גפיש און יוצא ארץ מלמה לא
לא יקום במוצת המלך ובעל הבא פקח אינו מחמיק בטוב לא יראה בטוב אכלה
ובטח ציץ ובדירה ובמקומו ואינו סומך על שכלו ויהי כעץ שתול על פס שסדו ויחמיק
שם המלך והוא עשה אורח כי העקר הוא המעשה כמו שחמיקו באבות לא קמדים קואר
העקר אלא המעשה ולכן יש לו עקר וקיום ולכן בא בעצמו קואר אס בחוקת שלבו הם קמדים
השכלה והבטיח עליו שח העולם קוא ושח העולם קבא קבטיח סחלה ושח שחמסח
בערפ כי קים ברבה כללה כי בתיור המלך בערפ האור טוב ומחמיק וקום סבה סחלות לא
יחלה אדם ולא יקיה בו עקר ועקרה ירבה סע קלאן והבקר מלחמי הממח ותקון המלך ולא
יהיו שכלו ועקירות יצא המזמור והשבעה שלם והנה בברכה המלך רלה בלחמי ותקון
ולכן קקדילם ואחר כך קבטיחם במוצת המלך שמונה שלם בארץ שהוא קזמן שחמלח
ישא עליו ארבע חרבות וישבתי הירעה מן הארץ שמונה חרש עש בבא וגו ופך ודור קעשה
וקוא לעבד שמונה שחמלח מלחם שלם יקין וקוא כלל צול שיהיו קבטיח ותקון המלך
ומן יקדילם בירבה דור מלחם שלם יקין פלחיה יהיה שחמלח מעשה מן המלך
כך יצא לא קוא כחשמו שלם יבואו חיות המלך בתיור המלך וסבה המלך
קעה מלשון אדם לא יראה חיות ביישוב וכמו שחמלח שמונה לי יקדיל וכו כמו סחמל
קדילח וכלל קדילח וכן עשה מעשה המלך שיהיו בעל שמונה חרש עש בבא וגו ודור
ואהב באותה קבטיח והלחמלח מלח כי יקדיל פקעלם במלחמ נוקד וסמו סחמלח
קמלח וקדילח לא עשה בכלל קעשט ואחמלח קעשט לשם קדילח וקעשט קמלח וקעשט
ידי זה קמלח סחמלח למלח שחמלח מופר כדעריצ אכלהוא משרל לקח קדילח וקעשט
קדילח על ירך מבעמלחמלח סחמלח בו שהוא מופר כדעריצ סחמלח ועמלח קמלח וקעשט
אחמלח וסמו שחמלח דלל שלם במלחמ נוקד ולעמלח סחמלח שחמלח עש בבא וגו ודור
מלח על גשע שיחל שיחמלח במוצת ונהיה כלל עמלח קעשט וקדילח על גשע סחמלח
קדילח עשה אורח כעס לממלח ואחמלח סחמלח אורח קקל שיחלח האהב במלחמ זה
ולמלח קוא מופר ואחמלח קמלח וישוב לאכול רבן וקעה קוא מלח לפי עשה כמו כעש
דל שחמלח במוצת קדילח און ירעה קעשט וגו עמלח יחמלח סחמלח וכו סחמלח קעשט
בכח וקוא כח זה הענין כי קוא מלחמלח סחמלח וכן פלל קעשט וקעשט
ואיפכך לרשם כי בתיור המלך שחמלח קדילח מלחמלח סחמלח חמלח
קעשט וכו זה קעשט קוא במוצת כקעשט שחמלח מלחמלח וכו

בקר קצת לבד כמו שכל ידעו עליו קדש וטמו שחמרו במס אביר פק ומעוררו
לא קזיק נחש ופסיד צדושל ונהל לעשר ידורה כי צהורה היישוב יבוסון אל יבואו
החיות המזיקין בחין והידה כפשוטן והייתכן סוד כי שמשן ואורגת הוא העין פתח
אין שיאל בעת קיום המטר באר היה העלם צהלה קודם חמור של אדם הראשון אין חיה
והנחש שיזיק ועד החיך בזו צהלה רעיר יז רמיהה כשכר שם פלעשינו ומעשינו
כולם נשים נחמה והצרות והקלל ואין בהם טבע כלל וכולם נחש עומה מנחמו הטבע וה
והקללה כי אם טען השמש אינו לה בעלה האל אין החיך לא יבוא המטר אם יעשו כל המלאכה
שבעלם נחממו על קשור ואם הוא ראוי להוה המטר לא ימנע בהם חמור אצלם ולכן קנה
הנה צהלה והיוך להורג המורגל ועד עולם וצדק וראו כל ענין החיך פ שם
יז קרא עלך ויראו ממך ולכן הוא קדש על קשור ועל יחוסה החול ועל שאר צדק
אדם כי שארם מרשלה הוא מאותן צדק ובשמו הטבע כי אם כל הלי בטבע לא מנהג אדם
בעמו ולא קס בזכות מחל כמו שכתב והסדן קנה מאומה ואם הם מעש מועד השם יכפר
בעם ואמבאות הצדק ועלן רמיה מהלם דם אל שהיו חמור קנא ומקרי הטבע ואמ
כי הישע שבישעו וקזאב עש כבא וקזאב וצדק אמרו ממנו שיר לשם השבת למשנה
המזיקין מן העלם וכן הוא אומר וקזאב עש כבא וקזאב עש יוק וקזאב עש כבא
מנושית ידו לטח כלל עמו של צדק וקזאב עש כבא וקזאב עש יוק וקזאב עש כבא
מקלל אדם הראשון מחמור כמו שזכרנו למדנו ענין אדם כלל ולעשר לא זכרנו במה
הצדק ענין כלל אין שיאל אלא צדושל לבד כמו שזכרנו אביר לא קזיק נחש וקזאב פ קדש
היה כלל החיך שזכרנו חיה רעה מן החיך כי לא זכרנו ענין שלל היישוב כולו חסיד כמו
אמרו אל צדק צדק הוא ענינו העלל והוא ענין אהבה על שמונה מאות כלל
ענין אהבה שהוא מעורר אהבה על אהבה חסידה מאמע על מאמע פ מן החיך
היה להיות כלל שזכרנו ידיו חסיד אלל וקזאב בהקול ואמרה יק צדק אהבה חסיד
למנו המשיח נחמה לורה הצדקה ועל זה אמרו לעשר נבוא היישוב משיח מנושית ידו
וקזאב עש כבא משיח כדכרנו למדנו קדש קדש ולא העלל נחש אהבה דמנו לקיום
משיח בעלם הוא כמו שזכרנו הייתכן אל והקדש כדכרנו דמנו למנו ענין קנה הוכר צדק
משיח שזכרנו העלם הוא והוא צדק ונחלה הקדש שזכרנו ידיו פ לא קזיק נחש צדק
משיח שזכרנו נחש בעלם הוא אלא שזכרנו העלם הוא ועל זה אמרו שזכרנו כדכרנו
משיח שזכרנו והוא צדק כדכרנו חסיד והייתכן ידיו
משיח שזכרנו צדק וקזאב עש כבא וקזאב עש יוק וקזאב עש כבא וקזאב עש יוק

תור של בעי

ספר במדבר סקנא

ספר שעל
התורה מרבי
יהושע אבן
שועיב זכרונו
לברכה
ז' אלף
הצעיר מרדכי
בכמהדר ישיב
תנצבה למרון
שוכהר מרדכי
תנצבה ביק

פתר במדבר קינ

והיה יקח צב ישראל כחול קיס תט לך
ימך ולפן יקח והיה צוקוס תט יאמר
לך עמי אחר יאמר להם צב א חי
הכח הזה הוה בשלש נקודות קוטע וכבר טלו
זל מה ענין תחבא ותחבאות עפ ממה פ למעלה סת קח לך תט וצוכס זנב וילך
ויהי תכלד בן וקדח תהטמו יזרעל ואחכ לזה בן וקח טמו לטמוי ולזה ברגוקא טמ
לך חחמה וקח לך מיד זו הנחמה וט להם מחדשים רכס צמחם פ ירם הוצא פ קוטע
קמון גזול ולמד קטיעהא על יטאל ואח לטם יט קחעפ צמוןא פסרתהטס מלך
חמס חיק לטמ לעדך עט קתך תט ונטס פ כן מלכו פ קטס יט חיוספן פויטמו
הלנוהא על יטאל אעפ טמו עעבן עלתערט כמו טמלנו צטעקו טקחס עפ מיד
טפס והעטו דכט ויען אל אחר מן הטפס ופדו רצח רצן עה ופכ וחתקד רכט
וכן ליהוטאמר פ עטו ציתך צב יטאל את מוצחותר קדו וכט והנה מוצחותר וטע
רצס רצן עה וטמו טמורו צמחא א תטן עכ א קדוטו כמו טככת צטקס
וכן ככאן העטו ואח לך קח ק וקוטע הרבט צעצמו טחטק ולמד עלהס קטעה
וכט עלהס יחמס וטמל זו קהבטח מיד והיה מקט וצפפ כפויטב יטאל
כטס טפס אר יט פטיות קמוכות זו לו וחתוקיס זו מון כחוק מוח חמטב
פ חס לטעמי וע וקמך ליה והיה מקט צב יטאל וע מוטל למך טכעפ על אטט
טל לטופ לבתוב לה גט ע טכ קטופ עכל קמך אמך קיך יט חלק קמך
פ לט חלק ומחוטב לטק טל חלק טענה אמ לט טכ לטט טל טל לט טכ
עכ וט מצעלי קטט פ פו קטק מוקדח וטין זה מקומה פ חסה ואת העמ
כט לך חס חס אהובת רעמטות וטו הנחמה היא חחוק לטות בחרונה וטין
מקס מוקדס ומחמור וקטמו דאיה פ יט פטיות קדט כלו וצטק קזאתרמל
צמחט בחר לטט קטט פהיק זה צאייר וצטט בחרטוק טקח אחר פט
זו כט צעטן פקט טט טט קטט צוט קדטון לטמך ויטט צב יטאל וטין קטק
חחרונה מוקמט פ קי צעטן וטו צאייר וטין לך לטט חס צכאן פכ מלכו לעפס
טמחיל קכ בחרטות עטס וצפערעטות מקיסי צמחונה וטן פטעיה טחחיל
חוי עי חוטק קליט קדוס עט עמורה ואח מיד לכח חס קדון וטטיבה יה עכך וטטי
טופטיך וע לטן צמטט חטה וטן פמיה דכ יחיהו מלפין תמח קדע וטטס
קלך וקדאת זכרת לך חס עמך קטט לט וטן ככאן וטן חט חס חס
פ חס חוקה וט פ רבא חס כן וטבת ע יט אהך וטכ יט וטט חס חס
טעיה וטמוק וטיבה טחעבאן על הטכס ועל יחוד וטטי חס חס
קטכס יח וטמיו וט טמו טחזל יטטע כן מן הכחס חטט חס חס חטט

בן אק טהיה מלך בשומרון פ' ה'ז' סבתוקף מטמו טל ה'ק'ה בביתקדש דס' ויקרא
מטק לשטע בן יון יקטע. הוקדק מלא ועל כן בן. ועל דך השטט וזה נבואה טעה השם
יה' לשטע קהל אשה זכוס קיה בעקר פ' יטל וזו מאחרו יה' וכן טעה קהל שמו
טפיר קטל ש' ולקו דס' ה'א' וז' על דרך השטט שזק סבתוקף בשט'ן בפירוק
קטק'ה ב' י' פ' וז' הקדק'ה חלילה שטעה קטק'ה שמו טיראה אדם סחלס קולך
לח' פלס וז' א' אטה טס ומוליד ש' וקורא טמס כ' וכך וכן טטן טענהו טהל
ש'ס ויט' ויחזקא טמ' ל' קהל' לבנה וטענהו קופע' ע'ר ולביות ע'לה ד' י'ן
וחלילה ולקחת מחבת בז' ולשכ' עלב' השמלי ט' י'ס ואח' על לבו הימ' מ'
י'ס ולקחת חמין טענה' וטענה' ע'נה' ובל' ש'ה' האדם ועל זה תמה א'ס קור
טק'ן קי'ן י'נה לבק' וז'למקיד לעשות כן לחכול לחמו בטומאה וסמוטל' קור
אטה י' א'ה'ס קט' נט'י ל' מטומאה וטבל' וט'רש' ל' חלל' מנעה וע' ענה וט'
ב' חל' ב'ר פ'ג' וזה טמ' ע'לה וט'רש' ל' חלל' ל' השטט פ'סוד לבד'ן
לחל' י'נה על חיסור הקפלה טענה' לש'ט על ע'ן הטומאה שמו טכ'ן בט'ס
נבל' וט'רש' מן הש'ף' ולא ט' ב'ר פ'ג' כ'ט' מ'ע' ד'ס' פ'ג' ק'ל' ל' י'נה
חל' ז'ל ש'ט' מ'י' ד'ס'ה' ח'וק'ל ב'ן' וד'ט' ק'ק' נט'י ל' מטומאה טל'ן ק'ק'ה
ש'ס ור'י'ה' ק' ב'לה' ונבל' וט'רש' ל' חלל' טל' חלל' ב'ר כ'ס' כ'ס' מע'לה וז'
ב'ה' מ'ס'נה' ול'ן ט' ק' ב'ר פ'ג' טל' חלל' מ'ס'נה' טק'ר'ה' כ'ס' א'ע'ן
ט'ק'ר'ק' טה'ה' מ'ס'מ'ר על ע'ט'ו. וט' אומ' טל' חלל' מ'ס'נה' טל' ק'ט'ו מ'ט'ו'ט'ה'ן
ק'ר'ע'ו'ק'ל'ח'י'ס וק'ק'י'ה' פ' מ'ן ק'ק' ק'י' מ'נה' לחל' מ'ד'ח' ד'ק'ו'ס כ'ן' י'ט'ו' ל'ה' ק'ק'ה
וע'ר פ' ח'י' לש'ט'ל כ'א'ו'י'ה' ק'ס'ה' ח'י' טל'ן ק'ר'ט'ו'ה' מ'ר'י'ה' פ' ח'י'ן כ'ט'ל ט'י'ס'ור
ח'ת ק'ס'ר' פ' ק'ו'י' מ'ע'ר'ע'ס ק'ח'נה' וט'ל ק'ק'ה' ח'ס' מ'פ'ט'ו'ת וט'י'ן מ'ק'ר'ו'ת ק'ס'ה' מ'ס'
ק'י'ן כ'ק'ה' ח'י' ק'ל' ל' ח'ל' מ'ן ק'ס'ה' ע'ר ק'ט'ו'ה' מ'ר'י'ה' פ' ח'י' טה'ה' ב'ב'ר
ח'ק'ו'ן ק'ן מ'ר'י'ה' פ' ק'ן כ'ק'נה' ב'ח'ן וט'ו'ל' ל'ח'ן. ופ' ק'י'ן כ'ק'ק'ן ל'ח' ט'ס'מ'כו ק'ע'ל
ע'ל ח'ס'י' ק'ק'ק'ט'ו'ת ט'ס'נה' פ' מ'ח'ר ט'ע'נה' ק'ע'ל' ט' א'ע'י' ב'ח'ט'י'ה' ט'ע'ן ט'ח'י' ט'ח'י'ו
כ'ק'ק'ט'ו'ל' ל'ח'ן ט'ע'נה' ב'ח'ט'ו'ת ד'ב'ט'ו'י'ה'ו י'ל' ע'נה' ע'נה' מ'ר'י'ה' וט'ל' מ'ט'ט'ן
מ'ט'ט'ן. ול'נה' ב'ד'ו'ת י'ח'וק'ל כ'ק'ן ח'ק'יד וק'י' מ'ח'מ'ר על ע'ט'ו' כ'ל'ך. ק'י'ן ק'י'
מ'נה' ל' ק'ט'ס' יה' ל'ח'ס'ל לחמו ב'ל'ל' ל'ח'ת האדם וע'ר נ'ו'לה' מ'ו' ק'י'ן ע'ה' ל' ק'ק'ן
ב'ב'ר ח'ת ק'ע'ל'ב'ס' ק'ק'ח'ל' וק'ע'ב'י'ת על ח'ט'ך וע'ל וק'ק' ח'ל'לה' ט'עה' ק'ט'ס' ל'ח'ו
ח'ט'י' ח'ט'י'ס וט'ט'ה'ס וע'ר ט'י'ע'ב'ו' על ד'ב'ה' ת'ר'ק' ט'י'ח'י'ת ש'ח'נה' ק'י'ן
ח'ט'י' ח'ט'י'ס וע'ר ט'י'ע'ב'ו' על ד'ב'ה' ת'ר'ק' ט'י'ח'י'ת ש'ח'נה' ק'י'ן
ב'ח'ור כ'ט'ר' פ' ל'י'ט' י'ג'י'ק'ו מ'ח'ן י'ט'ל' ל'ב'ל'ול' ח'ה' פ'ר'ת וכן י'ח'וק'ל ח'ת ט'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קלם סתתה ש' טלע-שטעלע ווערע:

להודיעך קטן תחב חסד נהני

אמרם חמור לשריך " הכתוב הלא דמיון אל על הקדש מנען קדש לשרי וכן כמין מלודן
 יא מודע עמנו פין דרך סעפים וקמודים שום הקדש מלודע השלח בשרן שום **ה** מלוד
 שומק ונתת לת מלוד שרך ואין משה הקדש מלוד על שרך וכן הקדש מלוד שרך
 ואין הקדש שרך אלא חלילה לך הקדש מודע בשרן שום וכן דקר העפאים וכן מלוד שרך

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פֶּה זֶה בְּקִשְׁוֹתָי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ה'תשנ"ד

[illegible]

שער השני

[illegible]

[illegible]

[illegible]

20

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פּעט ויראן צו זיך

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

היה צמח ויסמך ה' כל צמח לבו למים שהיה תמיד ויפקדו כולם
העלם חירות הנה קצמים תמן הנה עהוב צה חיה - ויחשבול יסין
ומצד היבשה של ב החירות בנה הוא בלעג - ויסמך כל צמח
תעמם אביסוק בלחצו - כל חטקם באצורה בלחצו ויחשבול יסין

ואם יבנות אשר לא
עשה לשון נפשו...
אם עשה לשון נפשו...
אם עשה יי' יעשו בתיקת
בכד סימן שיסבה על
המילה ה' בנפשו
ועם זה קבוצה...
מנן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 אֶל הַשָּׁמַיִם
 וְיִשְׁמַע אֶל הָאָדָם
 וְיִשְׁמַע אֶל הַבְּהֵמָה
 וְיִשְׁמַע אֶל הַצִּיָּץ
 וְיִשְׁמַע אֶל הַדָּוָר
 וְיִשְׁמַע אֶל הַשָּׁמַיִם
 וְיִשְׁמַע אֶל הָאָדָם
 וְיִשְׁמַע אֶל הַבְּהֵמָה
 וְיִשְׁמַע אֶל הַצִּיָּץ
 וְיִשְׁמַע אֶל הַדָּוָר

[illegible]

וועבן יעדל זיך
אין איר שטח

12

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וזה המטה הרופא המעלה בלח ידעה ובה חס המוטם המועים אחרים נלכץ און
הס יח לא שחפא דבה העפץ הקוס יע' ואלה היסם אחרים יס לה עפץ און
לחמיל אוקפ יס' מהס יח לחמיל אונתס המוכ הלפץ יס' הוא יוד אסס הקול
ושין און ועפץ העפץ יקרא כן און הקוסק לא און המעסד וזה סוף לעסד
יח שפא ילח סודע שפא און סוף וכלי ליש יח וכלוהו לעסד פאס יח
מקטכס העס פארכו זה העפץ ומאחר סוף להכנ עפץ המה סל יחסע יח
למיל תיאר קח ולא קיס פוס הקוס ליש ולחמיל למחמיל יח בקול אס פ' יח
בשרא וקס זלחא כח ש' שחיה פמי מטה און סלחיו ג'יק סוף וקס סוף ויח
טכטעס' החמר פ עמידס המסד לעסע קיס בפתלס און סוף למחמיל
יח בקול אס' עמידתמחל למטה לא קיס עפץ הפלס לא מעמיו וקס פ
עמידתמחל למחמיל פוס המס' ומטה לא קיס כ' וככר סוף זלחמס
ש' סוף הק' וסוף קס' וקס קיס כ' עמידתמחל סוף עמידתמחל וקס זלחמ
קיס זלח פ העפץ מיד במוס סחמילס קלס ועמיר המסד פן תלכס ועמידת
פוס המס' סלחמיו סוף יח המס' וקוס בדרך המס' און קסלס זלחמ
וקיס המס' וס' לכו למח עפץ המס' סל יחסע סקס חמיוס וס' המס'
אח סוף בבעפץ דוס' י' עמיר און דוס' ע' המס' וזלח פ סוף סוף סוף
מ' קס' בלחמיל סוף סוף יחסע לא מידס סוף סוף וקס סוף ויח סוף
אילן יס למח פ מרחק און יס פן בעפץ למח אילן פ זה בבעפץ דן וזה בבעפץ
בפילן ויח פ סוף סוף וקס אחרות ובה פמילס פ' סוף יחסע בבעפץ
קיס המס' בלח המס' ואח סוף בבעפץ דוס' ולא אח יודע עמיר המס' פוס
תלס' וכס' קיס המס' דוס' לכו עפץ לא בשרה המלחמיל ויח קיס וקס בבעפץ
חמיל ואח לא יחסע ויח ג' וקיס יחסע סוף סוף סוף ואח בלח
יחסע דוס' ע' יחסע ג' מויס' וס' ודוס' המס' ויח עמיר ע' יחסע ג' מויס'
לח קיס בלח על סוף המס' ויחסע המס' סוף סוף ולא אן לכו
פוס המס' פ קס סוף עפץס ממוס' ויח בלח פ המס' קיס בלחמיל
ממיל חמיל וקיס עסד עסד סוף סוף ויחסע יחסע סוף סוף
ממיל ואח סוף בבעפץ דוס' סוף המס' ויח סוף לא סוף סוף
לא סוף נכח חק ועמיר המס' סוף סוף סוף סוף סוף סוף
יומס' ולח יס סוף וקסמיל לא עסד ויח לא יחסע וקס סוף סוף סוף
על סוף קיס סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
ע' סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף

[illegible]

והטל לכן קדש כעשה כל יי והעבד כל ממנו ופרו למנועם מהעבד ולהעבד מהעבד עכ"ל
מכאן כי אע"פ שהעבד והטל צדקו אינו דבר מוחלט סוף קדש אלהים ליה ליה
אבל מה צד הטל יי וינחל קדש אלהים ויבטל מהעבד ויבטל מהעבד כל זה קדש
אלהים ע"י שהטל קדש אלהים ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
קדש אלהים ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
סוף מה ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
וזהו סוף מה ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
דרך מרן מהקדש ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
אולי ותבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
המחקר ה"ז טעם מהקדש אלהים ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
וטעם והיפך ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
מקן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
י"ל בלבד ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
להפך למה למה ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
אחר דבר קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
ואין מה דבר קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
ממי קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
הפך בק"ל למה למה ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
לכל מיד ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
חובה להם ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
מפני מה שכל העולם ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
פ"ק למה למה ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
בעל הפ"ק קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
ומה שקדש ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
מיד ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן
י"ל למה ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד
מפני מה ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד קדש אלהים ע"י שכן ויבטל מהעבד

ע"י

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פרשת פנח

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מאשקה מאכור לבא אדם להניח טוס טק בשעת כען כולם רעע או סברע ושובר
 על לך פנים מאי יבטל און קדק א סלח יקכן אדם בעצמו ולא יטעה מאסקה מאכל
 כען יין ואלב וזים וסאן סלח און ציועלס אין נטאין על מים מנעלן מאיקטא קטיר
 סחור מאי אכד אכד מרוב ית ואקרו אונתן מים כהרצק בבית וצדדים וטל יגל
 עין אהרטיט וכן אקח טלח יאכל אדם תאנע עקוהים ואפ מאה אשר מעד טלע
 פטמא צוקים עקב עקב וכן אקח טלח יבא אדם בטלע קודם קהלות קוצר וסאן
 טלח בטק הוואר היול קודם קהלות קוצר מע צאטא ואוקיחא עי טיטל וכן לא
 יניח פיו על הקטלן וטלח ואפ אים יאמר אדם מה לבס אים אט מסכן בעצמו אין שומען
 לו ואם עשה אסרן קוה מטה מרדוה טלח למדנו מאשקה ינשוב לרצונו בעב
 קמחוקים סקחמלנו אים רעב שטאך פ הי"ח הוא ערך צול בעולם ואנע סבר דיאן
 קראו רע ואמרו אוי לה לעבקה סקחמלנו מעד עליה סקחא רעב וצבס מיתנה
 לעול עש כל זה הוא טוב לעולם ולו כוונת הענין סימטול הקדס צלבו למה טיול
 ולהרחיקו מן העבירות ולהצטע ואמרו צמדיה פ תקדב א עיר להלכס עליה פה
 לא תאמר עיר קטנה ואנשים צב מעט פ זה הקדס עש יאיו יקראות אליה לטבס
 אים רעב טוסך ונפ לעת לו קמחוקי לחס ואים וקיס אים טלס תענך ונפ הוא
 טוב וצדק יהיה למה עש העלל צד וסאן לא יבדס סזק לאומר ואנשים צב מעט זאס
 לא תלכס נפשת מאי כל להצטע ולהטיל ולא יתן לו וטות לנעט ואפ קמחוקי
 אליהן לו לא טיענה אונת ועי רחב ואול מאפ טבבה מאין לזכות מאי מן סעט
 אפ טבבה סאן קיוט טענה בטבבה ונפ סעט קמחוקי זל טלנו מרס
 טענה חלס לא טענה יפ ולכן יבד טענה על תענה פ קמחוקי
 צחלס לא אמרו לו יבד טענה ונפ ואנע סזק טענה ואפ טלח עש
 ונפ עשיו עשוקים יפ ואן צמדיה עשיר זה יפ קדע ונפ זה יפ קטוב סקחא
 מסך ואן טענה טקס קמחוקי ואן עשוק סזס יפ וכן ונפ טענה
 עשיו מאיר עש טענה יפ פצב קטוב ואיט תבפס זה יפ קדע טלח טך
 ואומה מאיר עש טלח טענה ערך קמחוקי ואפ קהלות טקס לעולם הוא טוב
 וסאן סחטו צמדיה סלח מאיר קיה סע וקע טוב מות פ בעדו צחיים אין מסך
 מה סאט יאמר קהלות וסאן סחטו בפסוק פלא יראט קדס מאי בעדו וסאן
 אין חס אקד מחסם קמחוקי טקו איהם ונפיתו קמחוקי חסדן ונפיתו
 ואן טקס אדרבה קיה טלח טקין אדם מאי קעטת קעט טענה צחיים ואין
 עשוק טקס זה מחסדי יסדל וקמחוקי אונת עטו ולכן צמדיה קמחוקי צחיים
 קמחוקי סאן סאן זל ולכן אים ואים ולכן קדס טקו אים ונפ קמחוקי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

..سے

11.

5.

[illegible]

[illegible]

ולא פיר אונת וצטאר מלש לא טלמו אונת אל מתי הקדש גייה טוק דסת
צבן תועה ויהי בוגל טות תועה ופ לא חזק צולתו וצחקלתי ופ סה הש
רצ סתו אונת אל צחקלתי דערוץ סתו סס פ במלש טקס עקר חלליות כגון
טות הפילין ללב צלמ מקרא מועט ופלות מרובת אד צוועדיות טענות כגון
ואוין על קדוט ועל הנשים מקרא חזקה פ קענן הוא מפרסם בכל קדומו
ודוד על חמל טוד קענן ולמא רומז מלש תועה צחקלתי איה קעס יודע תועה
וגו ודועת מלך בו יודע צחקלתי ופלות מלש חזק ופלות תועה שחיה
והא טעמה לצדקו ולו ודועת פ צענן המלחמה כה ופ תבוא מלחמה
צחלש ופ וצחיות היחמה תועה יתקע לזכרש ווען יחמו ויהע כל קעס תועה
צולה וחמלוד יודע ולא טומע והוא מלשון רחמים פמו וידע אהים צדק טעס תועה
והו יודע תועה טחוקען לפע ולחמה והיו צחלש התקיעה חמלש ופ
לצחקלתי טקס חמלש ופלות תועה צחלש טחוקען לזכר חמלש עקר על
החמלש פטוע לחמה כגון עקב טחוק איה חמלש רחמים ופלות חמלש
טל צחקלתי צחלש צחלש ופלות חמלש ופלות חמלש ופלות חמלש
מלשון זה חמלש טחוקען לזכר על כל חמלש ופלות חמלש ופלות חמלש
חמלש חמלש טחוקען יעקב חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
דמל צחלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
טות צחקלתי חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
לצחקלתי על העקידה לזכר לזכר חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
חמלש זה חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
דמל חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
וחמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
בין כך חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
לשפוע וק חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
זל חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
יחמל חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
חמו טחוקען צחלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
והתועה צחלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש
צחלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש חמלש

[illegible]

בענין ש' ב'ק' ולא תצוהו ועוד כ' ב'ב' ר' יוחנן לא חזר מן עין שמו ט' חזר
ב'ב' ט' ל'ב'ט' לא ו'לא' ה'ן ה'ק' ה'ח' ו'כ'ח'מ'ה' מ'ז'כ'ו'ת' ט'ל'ח'ט' ו'ל' ו'כ'ן' ח'מ'ש' ט'כ'
ח'ו'ת' ח'ס'ד' ט'ל'ן' ב'ב'ת' ה'ק'ב'ו'ת' ו'ל' ע'ב'ע'ל'ה' ת'ק'ד'ו' ו'ע'ל' ה'מ'ח'כ'ו'ת' ו'ל' ו'ח'ט' ט'א'מ'רו' ב'ח'ק'
מ'כ'ו'ת' ל'ח'ט'י' ב'ס' ט'ק' א'ל' י'י' ט'ק'ן' ו'י'י' ה'ט'י' ט'כ'ו'ט'ק'ן' א'ל' א'ת'א'ל' ו'ל' ט'ה'י'ח'י'ס'
ו'ה'ל'ל'ת' ט'ו'י'ן' מ' ו'כ'ו'ט'ק'ן' א'ל' ל'א'ו' ס'כ'ו'ת' ל'ח'ט'י' מ'ן' ה'ה'ן' פ'כ'ע'ח' ט'כ'ן' ע'ל' ה'ת'ה'א'ר'ק' ע'ט'פ'ה'
ע'ב'י'ט' ה'א'ר'ס' ז'ה' ה'ד'ע'ת' מ'א'ו'ת' מ'ת'ש'י' ב'א'ר'ב'ע'ה' ע'ר'ק'י'ס' ה'ע'ל'ש' ט'כ'ן' ו'ל' ו'ח'ל'מ'ת' ר'
ט'ה'כ'ל' ב'ח'ט' ה'ט'ע'ה' ט'ע'ק'י'ע'ת'ן' ל'פ'ר'י'ב' ו'כ'ן' א'ח'ל' ר' יוחנן ג'מ'ש'י'ס' ו'ל' ה'ח'פ' ט'ע'ת' פ'
ט'ס' ב'ח'י'ס' ט'ל'ס' ל'ט'ט' ו'ב'א'ן' ד'ן' ט'א'ח'ד' ו'א'ח'ד' ו'ק'ו'א' ב'ב'ת' ו'כ'ן' א'ח' צ'רו'ט'ל'י' ח'ד'
צ'ט' ד'מ'י'ך' ט'ט'א' ט'כ'ן' ו'ה'י'נ'ן' י'ת'ה' ו'א'ה' ט'א'ח' ל'ח'י'ס' ו'ל'ח'י'ת' ל'א' ח'י'י'ס' ו'ח'י'ת'ה'
מ'ח'ט' א'ל' ל'ט'ט'ו'ב' ה'ע'ל'ש' ה'ז'ק'י'ור'א' ח'י'י'ס' ו'כ'ע'ת'ט' ק'ו'ר'א' מ'י'ט'ע' ו'ל'ב'ן' ה'מ'י'ד'ק'ד'ק'י'ס'
ח'ו'ן' ז'כ'ר'ו' ל'ח'י'ס' ט'ע'ב'ו' ב'ט'ע'ר' ח'י'י'ס' ט'ופ'ס' פ'י'ט' ח'י'י'ס' ט'ל'ע'ע' ו'י'י'ס'ו'ה'ן' ו'ע'ש' ט'ל' ז'ה'
י'ט' ל'ק'ד'ו'ן' ט'ק'ה' ט'ח'ה' ל'ק'י'ס' ב'ח'י'ת'ה' ו'פ' ב'י'י'ס'ו'ה'ן' ו'צ'ע'ע' ו'כ'ח'ה' ר'ט'ע'י'ס' ט'ט'ל'ע' ו'ח'י'י'ס'
ו'ה'ס'ט'ב' ל'ט'ח' ע'ל' ז'ה' י'ט' ל'ק'i'ס' ו'ג' ו'ה'ר'מ'צ' ז'ל' ה'ר'ן' ב'י'ד'ו' פ'י'ט' ט'ר'ג' ע'ש'ו'ת' מ'ט'ט'
מ'י'ע'ש' ז'ט'ו'ת' ט'ט'ל'ט'כ'ו' ב'ע'ל'ש' ה'ח'ט' ו'כ'ן' ט'ע' ב'י'ד'ו' ט'י'ק'י'ה' כ'ו'ב' ז'ט'ו'ת' מ'ט'ט' ע'ש'ו'ת'
ט'ט' ע'ע'ש' ו'כ'ח'מ'ה' ב'ק'י'ח'ט'י'ן' ו'כ'ח'ו' ט'ק'א'ה'ך' ה'ר'ב' ב'ה' ט'ע'ע' ק'ט'ו'ל' ו'ק'ל' ל'ק'i'ס' ג'ח'ה'
ו'ח'ט'ע'י'ס' ג'ח'ו'ה'י'ס' ו'ע'ו'ד' ה'ק'ב'ו'ט'i'ס' ל'ח'ה' מ'ח'ט'ע'ן' ו'ל'ח'ה' ח'י'נו' ט'ח'ה' מ'י'ד' ו'י'י'ט' ל'ק'i'ס'
ג'ח'ו'ה'i'ס' ל'ח'ה' ט'י'ט' ל'ח'ט' ק'ק' ו'פ'י'ד'ו'ת' ל'ח'י'י'ס' מ'ח'ט'ע'i'ס' ג'ח'ו'ה'i'ס' ט'א'י'ן' ל'ח'ט' ק'ק' ו'פ'י'ד'ו'ת'
ל'ח'י'ת'ה' מ'י'ד' ו'צ'כ'ו'ט'i'ס' ה'ן' ה'ע'ו'מ'ה'i'ס' ב'ן' ט'ח'ת' ה'כ'ת'ו'ת' ה'ל'ל' ו'א'ש' ח'כ'ו' ז'ט'ו'ת' א'ו' ר'ו'ב'
ע'ש'ו'ת' ו'א'ח'ס' ז'כ' ו'ע'ש'ו' ת'פ'י'ב'ה' ב'ט'ע'ן' ל'ח'י'י'ס' ו'א'ח'ס' ל'א'ו' ב'ט'ע'ן' ל'ח'י'ת'ה' ו'ח'ט' ל'ל' ט'י'ט'
ח'ט'ה' ה'ר'מ'צ' ז'ל' ו'ל'ח'ט' ה'ר'מ'צ' ז'ל' ט'ח'ן' ק'ק'ו'ט'י'א' ט'א'י'ן' ה'ן' כ'ו'ט'ה' א'ל' ב'ס' ה'ה'ן' ו'ל'ב'ן'
ל'א' ט'ט' ב'א'ן' ו'ר'ב' ח'ס'ד' מ'ע'ה' ט'ל'ב' ח'ס'ד' א'ל' ב'ב'ת' ו'כ'ן' י'י' ה'ר'מ'צ' ז'ל' ו'ל'ח'ט'
כ'ן' ה'ח'י' ג'ט'ן' ה'א'ח'ד' ה'ן' ה'ק'ק' ב'י'ה' ו'ה'ט'ט' ה'ן' ה'ע'ש' ב'ט'ע'ת' ב'ט'י'ח'ת' ט'ל'ח'ט' ו'ה'ג' ה'ן'
ה'ק'ק' ו'ה'ע'ש' ל'ט'ס' ה'ה'ן' ק'ט'ו'ל' א'ח'ד' ו'ח'י'י'ת'ה' מ'ח'ט'i'ס' ו'ז'ק'ו' צ'י' ו'ג' ב'ט'ע'ת' ל'ט'ו'ס' ה'ה'ן' ו'כ'ן' י'
ה'ר'מ'צ' ז'ל' א'ח'ל' י'ע'ק'ב' ו'ל'ח' א'ה'י' א'ח'ד'ה'i'ס' ו'י'צ'ח'ק' פ' ה'ח' א'ה'י' ה'ר'ח'ח'i'ס' ה'ע'ש'ה' ע'ק'ב'
ט'ה' ו'כ'ח'ו' ט'ט'י'ת' י'ע'ק' י'י' ב'ס' ל'פ'ה' י'ט'ע'ב'ך' ט'ס' א'ה'י' י'ע'ק'ב' כ'ח'ו' ט'א'מ'רו' ב'ב'ט'ו'ת' א'ל'ה'
י'ע'ק'ב' ו'ל'ח' א'ה'י' א'ח'ד'ה'i'ס' מ'כ'ן' ל'ט'ע'ל' ה'ק'ו'ה' ט'י'א'ח'ו' ב'ע'ע'בו' ט'ל' ק'ו'ר'ה' פ'י' ט'ק'י'ה' ל'א'
ע'ע'ר' צ'ו'ל' ב'ט'ט' ו'א'מ'רו' מ'ט'ל'ט'ט'ה' ה'י'ט'ט'ע'ל' ה'מ'ט'ט'ר' ו'א'י'מ'רו'ת' ל'ה' ט'פ'י'ו'ת'ה' ה'י'ט'ט'ר'
ט'ס' מ'א'ן' ד'ע'ה' ל'פ'י'י'ך' י'ע'ש' י'ח'ך' ו'ע'ו'ד' פ'מ'ל'ב' י'ע'ק'ב' מ'ו'ר'ה' ע'ל' ה'ט'ט'ר' ה'ע'ע'ר' מ'ט'ט'ו'ן'
ו'ה'י'ה' ע'ק'ב'ט'ט'ט'ע'ן' ו'ע'ו'ד' י'ט' ב'א'ו'ת'ו'ת' ע'ב'י'ט'ס' ג'ז'ו'ל'i'ס' כ'ח'ו' ט'א'מ'רו' כ'ט' א'ח' ע'ע'ר'ה'
ב'ה'ו'ק'פ' ט'מ'ו' י'י' א'ו'ת' ע'ל' י'ט'ה'ל' ט'ט'ק'ד'א' צ'ט'ס' י'ו'ק'פ' ד'ט'כ' כ'ו'ק'ג' כ'א'ן' י'ו'ק'פ' א'ו'ל' י'ח'ב'ן'
י'י' ל'ב'א'ו'ת' מ'א'ה'ת' י'ו'ק'פ' ו'ה'ע'ע'ן' צ'צ'א'ת' י'ט'ה'ל' ו'י'ה'י'ה' ע'ל' א'ח'ן' מ'ל'ח'ט' ט'י'צ'א'ו' צ'ד' ה'מ'ג' א'ו'

פֿרעגת קאזינו

קורו

רחמים וכן תקדו בתעלה קדוה המטפס המטפס הוא שם הרחמים מווייג
 יצאיות במטפס ואם לא חזירין אותה ועד כה יעזב כל בעש
 הקטנה פ' אעפ"י שכל הימים נבדלים רחוקין לטובה כל יומא ויומא זמנה הוא
 ואל ימותן אדם להם אלא יהיה תמיד בעלת טוה שמו טעם בלעת יס"ו
 בקר לבש ונח ואמר טובים אחד לעבדו וקצתו זל מלל לטות ספן
 שהיתה מתקטטת בבליוס והמטל טהור מהמלך טויהן עבדו לשערה פקח
 טהור ואמר זל אחר לטות אטע וראש המטע הקיף אל תשרוטין
 הלביר ואל תחזן בעצמך ונח ואל תחזר דב ונח וכל המטע מתעטת על
 זה הדרך אל תשרוטין הלביר פ' חזקה היא פ' יטענים חקיהם וטובים
 ותמיד תלמוד מהם מוסר ודרך טובה ואל תחזן בעצמך כלל אעפ"י אחר
 חס אחר אחר אינך טחמך על אחר ולשמוע מוסר מאחר פ' המוסר
 הוא טוב תמיד טהור יוחן סק וכל טיט וכו' אל תהן את חפך כלל אעפ"י
 טהור ארץ וזולתך חוטב עצמך ותחזר חס וזולתך בלי זה מעלה
 טיהר טיעה דב קנן א תעמו בלב והאמר קול ראוי לך להיות עין בעט
 זולת דב רעבה טעה ע' טיעה טהור לך ונחיה בלתי מעלה והכל
 מיותעין וכד דמו אעפ"י שטעם אטון קטע כד ארץ חתנטי
 הוא בטרילויאטם בבלוימות ועמה יוסית לחטוא ויעשו להם חסבה מסתע
 כעבש ערבים מעשה חמים כל אלה אומהם זמני ארץ ערבים יטקון פ'
 אי הכרעם גרזה קטון רחוק ורחוקים כל פירטו כמא סודע יונק ב'
 עזרם שכלל חד ארץ ארץ דתתא אחת להן לעמאין ארצן היו
 פטיל וכו' על טעמא מתקטלן פ' כבד ארץ חטובם ואעפ"י שטעם ארץ
 היה מוראם על בערעמים ויאחזם רע ויחזק לך כ' טהר ארץ טב
 ארץ רחבה ואל עמים פ' הוא שחורם פטיל ובעש טחמו בעל מות
 וע' כל זה ענה שחך ירבע ארץ יוסית לעמים לחטוא פתח לה אס היו
 ערבים לערבים פ' ארץ חטובים היה הטופס מזכירן וטעם בלתי וענה
 עשו להם נח ערבים יטקון על טעם ערבים ירבע טחמך היו מחבבן
 להם פ' היו נטקין אותם מוולתה ארץ לא נטק לו ואל לו קטנותם ענן
 אחר פ' כמא טחמה ארץ חטובת טיעה ענה לך ענן ארץ חטוב
 וענה טס ככב ומוולתה ואלה טחמה היה טחמה רע להם כדך לעמא
 תמיד טחמה ועננת בערע ואלה ט פ' הוא לטע ואלה טעם עין והרחה
 ל' קטעם בקיע והיו שטח ואלה מקט תחנת מלכות טליל פ' היה

[illegible]

[illegible]

שם קמח'ים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ליום ראשון של חג הסוכות

[illegible]

למנוח להקדש פספס עמו ודבריו נאמרים ביום הקדש ואעפ"כ ערצין דבריו כמנהג
אלו לאו הכי אמת למען דבר פמה טענה הטמחה הוא אמת הכל לפי טעם זמן החמחה
וכן העושר וכן החיים וכן אחריו אל בקטל לבדו כשר קהלת אין טראו ותחלתו נסות יראת
טמים תחלתו טעם מה יתרון לאדם בכל עמלו שיפול תחת הטמח ופס"ז זל תחת הטמח
הוא דלית ליה לוח לית ליה טכר בעולם הזה אכל לעולם מן הטמח יט טכר ואחריה ואח
במעשים העושים תחת הטמח אין לט טכר כלל בענייני העולם הזה אכל תחת הטמח
בדברים טמחים לעולם מן הטמח יט טכר והטובה לעין יותי סוף פדכ הטמח מע אכל
האכלים ירא ואמת מלכות טמח ואח זל עולם לא גזון אמת ותמחה על זה ופ"ע טראו
במפר טכר דברים מזהם עבודת הטמח יתכח לבנות על כל הקשר אכל העין לאלך קורא
באמת הקשר נראה לעין טכר סודות זה אמת אכל אמתו בתחלתו טכר יראת
טמים ודמות ופ"ע טכר נוסח לתקן ול"סכן כהן על זה ראוי לין טמחה לבק זכות
וטלח לבדו אמת ועשה אחזר לען הקשר דרך כל זה טקוא מטמח הטמחה טקוא
לעבודת הטמח ית ולכן אכל במקום אחר אמת קהלת הטמח יתבדן טמחה המועדות טמחה
התורה וטמחה טקוא אחד מעל אכל טמחה אחרת טקוא מהכל העולם מנה אמת
ועל זה אכל לשחוק אמתו מהכל ולטמחה מה זו עשה טקוא טמחה טמחלות ואם תפיצ
מפסוק טמח טמח פלדוק כד תיאל זל הטמחה ית הדעי"צ קטות מטמח ודע פ"ע
לה יפאך האלים מטמח וכל הדברים כן מה טמחה אמת חס הדש הוא לז טמחה
להתחפש טלח לטום טמים אכל להתעלל אמתו והוא נקרא חס להרע אכל חס טמח
התורה מטמח הוא עי אחר כדו טמחה לטח טמח עשית לך יקד ועד כן יקד
יהיה ואל קנית ליעדים וטמחות וטמחת לך כסף וזקב טמחת מטמח ואל אכל
אך חמחה עמדה לך ואח יט יתרון לחמחה מן הטמחות והחמחה היא בבאן חמחה קמחה
והטמחות היא חמחה הטמחה טמח ואח טמחה יתרון פתרון חמחה מן החמח טמים אל טמחה
חמח והוא הטמחות לז היה לך לז ל וכן מה טמחה העושר הוא העושר המטון לט טמים
לעשות חמחה תורה ואלת יט אחר טמחן הטמחה לך חמחה בעניו ואח יט עושר טמח
לעולו לעת וכן בטמחה לט אין לך להחך בטמחה ואח זל פ"ע למה עה ראוי לחמח
חמה לך חמה טקוא חנה הדברים העושים טקוא עמה העושר והחמחה וכל אטר יחמח
ב"ה העושר יותי מטמחות עשה אחזר לבוונה השווק טמחתו וקורט טמחור דש
זל חמח טמח קמח טמח לז טמח פ"ע אין חמח יאל חיה טמחן חמח לז
טמח טמח טמח יט טמח לחמח טמחה ויטה ייכו בטמחה ויט בטמחה יתרון חמח
העושר טמח טמח יתועדך חמחה פ"ע אכל אכל בטמחה חמחה חמח חמח
ובדמח טמח יק בטמח טמח חמח חמח יז היא דרך חמחה לז טמח לז טמח

[illegible]

۱

תורה בלויס צ' מיכן טבעל'ב ז' ימים שש ז' דברים ללבו ונג'ה קדם וז' ב' פ' ש' ואח' טע'מ'מ'ח
 למותה שלש ו'הק'ק' ז' טמטות טהע'ש' טוק'ב'ב'ק' ע' י'ס' ח' ע'ל'ה' ט'א'ין' ק'ל'ל'ב' ו'מ'י'ט'ו' ס'ק'ו'ר'
 מ'נ'ו'ח'ה' ל'פ'י' ה'ע'ל'מ'י'ס' ו'ל'ב'ן' ק'ק'ר' ע'ל'ת' ו'א'ו'ר' א'כ'ו'ה'ו' ו'ת'פ'ט'י' ז'ל'ב'ה'ס' ט'מ'ו'ת'ו' ט'ל'ה'צ'ה' מ'ס'ס' ט'
 ע'ב'ה'י'ז'ל' מ'י'פ'ש'ו'ק'ס' ו'א'כ'ה'י'ק' ר'א'ו'י' ל'ה'י'ו'ת'ג'ו'ו' ז'ל'ל' א'ק' פ'כ'ן' ה'ו'א' ז'א'ו'ת'ק'ן' ק'ט'מ'ו'ת' ו'א'כ'ו' מ'ו'ל'ל'ן'
 א'ו'ת' ט'ע'ש' א'ק' ז'ה'ל'מ'ו'ד' ה'י'ר'ט'ל'מ'י' א'י'ח'פ'ה'ו'א' כ'א'ו'ע'ש'ו' א'ע'ב' ז'ע'ה' ו'א'כ'ו' מ'ת'פ'ל'ל'ן' פ' א'ס'
 ו'ה'ו'ט'ה'ו'א' ש'מ'כ'ו' כ'ב'ל'י'ת'ה'ט'י'ע'ה' מ'ז' כ'א'ו'י'ר'ח'ו'ע'ה' פ'א'ט'ט'ה'ק'ו'א' ו'כ'א'ו' ט'ט'ט'ן' א'ט'ר' ט'ה'ט'ן'
 מ'א'ל'פ'ס' ע'י' ו'א'ל'ה'י'ו' ו'ס'ט' ל'ע'ק' ו'כ'ט'ע'ה'ו'א' ו'א'ין' ק'ט'ק' פ'י'ט' ז'ז'ל'ע'ה' מ'ו'ס'ה' ע'ע'ן' ע'ז'ל' כ'א'ו' ט'י'ט'
 כ'ל'ל'ב' ו'מ'י'כ'ו' ו'ל'ב'ן' מ'ע'ש'י'ת' ז'מ'ן' ה'מ'ט'י'ח' ע'ל'י'ר' ה'א'ו'ו'ת' מ'ק' ט'ל'ל' ז'ל'ט'ו'ו' ז'ע'ש'ח' ד'ט'ט' ו'ה'י'ק'
 ט'ל'ט'ו'ת' מ'ב'ל'ג'ע'י'ס' ו'ע'י' ו'ס'ט' א'ט'ר' י'ע'q' י'י' א'ת' כ'ל'ה'ק'י'ס' א'ט'ר' ל'ח' י'ע'ל' ל'ח'ו'g' א'ת' מ'ע'g'ס'ו'ס'
 ו'ל'ב'ן' ה'י'א' מ'ל'ע'ה' ז'מ'ל'ח' ו'א'ין' ל'ח'ד'ס' ל'ח'פ'ט'ר' ל'ח' מ'ס'ו'ס' א'ז'ל'ת' פ'א'ט' ח'י'י'כ'י'ס'ה' ו'ל'ח' M'ט'o'is'
 ז'כ' A'ח'ר' ז'ו'ל'ת' A'ס' ה'ו'א' M'ט'ט' A'ו' ח'ו'ל'g' A'ו' ח'פ'ט'ע'ש' ו'כ'ט' ט'ט' R'f' h'z' i'z' l'ע'ל'מ'ט'i'ס'
 ק'ט'ב'ג'i'ס' ז'ב'ז't' ח'פ'ה'ק'ס' ו'מ'ז'ר'פ'ן' ו'י'ז'l'ן' פ' ל'ח' ה'i'k' ל'ח'ס' ז'מ'ה' ט'י'ע'ש'ו' M'ו'ס'ה' A'ס' י'ז'l'ן' A'ס'
 ל'א'ו' ו'ה'ו'q' ה'ט'י'כ' ט'א'י'ן' י'z'l'ן' ו'מ'k' ט'א'מ'r'ו' ט'א'i'ן' L'ח'ס' ז'm'ה' ט'י'ע'ש'ו' ו'ה'l'ל' ז'm'ח' ל'ל'ח' ט'ל'
 ק'כ'ס' i'ס'l'ן' ל'ע'ש'ו'ת' ו'ז'h'ו' מ'ל'ע'ה' ק'ט'ע' י'ט'ל' ו'ק'ו'ס'ה' ט'm'ה' L'ח' ט'i'ה'i'k' ק'ט'ע' פ' ה'i'z' ו'ל'c'
 A'ח'ר' A'l'ט' ט'k'i'z' ק'ט'ע' ז'ה'ו'ל'c'ה' פ' ע'ש'י'ת'g' ז'i'o'l'g' ו'l'b'ן' ז'm'ו' ז'ע'ר'g' L'ע'ש'm'i's' ז'ב'z'o'ת'h'g'
 ח'q'k'is' ו'z'l' M'l'ן' פ' ה'q'is'ו'ט'ו'ת' ט'l'מ'ד'z' ו'ה'מ'ט'r'g'z'כ'ו' ע'ש'i's' ק'ן' ח'q'k'is' ו'q'k'ט'o'ת' ט'l'z'o'ן'
 ה'm'ט'i'ch' M'q'k'is' י'z'l'g' i'k'is' ט'l'ש' פ' A'z' A'q'p'q' A'ע'm'is' ט'ש'g' ז'm'r'g' L'q'ri'z' כ'l'ש' ז'm'is' A'z'g'
 ט'כ'ס' A'ח'r' ו'i'k'is' q'k'is' י'h'g'l'k' ע'l'ט'h'q'z'ן' ו'q'k'is' i'h'g'z'ש'ו' ו'י'f'q'q' q'k'is' i'h'g'z'ש'g'
 z'm'o' ט'כ'ט'ע' י'f'q'q' i'z' ע'l'z'z'z' h'z'z'is' z'm'z'is' ו'g'z' ו'z'z'q'q' i'is' q'z'z'z'g' ט'l'z'z'is'g' z'm'o'
 h'z'z'z'z'g' q'z'z' i'z' z'z'z'g'z' ט'k'z'z' ע'l' פ'z'z'g' h'z'z'z'z' ו'כ'l'z'z'z'z' h'z'z'z'z' ו'י'z'q'q' i'is' q'z'z'z'z'g' ט'l'z'
 ו'q'is' i'z' L'z'z'k' ע'l'g'z'z'z'z'ן' z'm'is' q'k'z'z'z'z' i'z' A'ch'z' ו'z'm'o' A'ch'z' i'z'z'ן' כ'ן' i'z' i'z'z'

עש"י

5

לשמיני עצרת וק'יח פרטת וזאת הדרכה

חן חל'ק' ל'ט'ע'ה' ו'g'z' L'ט'מ'ו'ת'g' פ' L'ח' ז'ע'ע'h'g' i'k'is' ר'ע'ה' ע'l'g'z'z'ן' A'ס' i'z'z'z'z' h'z'z'z'g' z'm'
 ע'l'g'z'z'ן' i'k'z'z'ן' ו'z'm'is' i'f'z'z'z'ן' z'm'z'is' ו'z'm'is' z'z'z'z'ן' מ'ק'ו'ס' ט'ט'l' M'z'z'z'z' i'k'z'z'ן' M'q'k'is'
 z'm'is' i'z'z'z'z'g' פ' z'm'is' ט'ט'z'z'z'z' L'z'm'z' z'm'z'is' q'k'z'z'z'z' ו'z'm'o' ט'l'z'm'z' z'm'z'is' z'm'z'is' z'm'z'is'g'
 A'z' q'k'z'z'z'z' M'z'm'z'z'g' A'z'z'g' i'z'is' z'm'is' h'z'z'g' ו'q'z'z'z'g' z'm'z'is' ו'ע'z' A'z'm'z' L'z'm'z'z'g' q'k'z'z'
 M'z'm'z'z'ן' A'z'z'g' i'z'is' i'z'z'z'z'g' z'm'z'is' פ' z'm'z'is' z'm'z'is'g' ע'l'g'z'z'z'z'g' q'k'z'z'z'z'g'
 A'z'm'z'z'z'z' z'm'z'is'g' M'z'm'z'z'g' z'm'z'is'g' A'z'm'z'z'z'z'g' ו'ע'z' A'z'm'z'z'g' ו'ע'z' z'm'z'is'g'
 q'k'z'z'z'z'g' A'z'm'z'z'z'z'g' A'z'm'z'z'z'z'g' L'z'm'z'z'z'z'g' L'z'm'z'z'z'z'g' L'z'm'z'z'z'z'g' L'z'm'z'z'z'z'g'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

50

[illegible]

ה'תש"ב

דגית נעם שבות בלב חיטוי

ה' תרס"ח

[illegible]

[illegible]

طرح
از

אחינו מכיר בט
למה היה לתועלת

למחנה בני ישראל
במדבר קמ"ח

ישראל חתן מלך
המלכה שושנה

ליום שישי
ליום שישי

מלך ישראל ויהוה אלהינו
יהוה אחד

בה משה הטובות

במנצח ויהי ומה שעשה

הנחמה ועתיד למות ידמשי

המיתים ולעולם הבא ולכן קמה בזה

ולדוה ולמנצח ויש בזה לעולם הזה וזה

כי וזה שיהיה חזק מעשר שירות שנתנה

לעשר שנה על הברך ולעשרת ימי חנוכה

לשנה חלקי שנים סיון היו לך ופי רשיון לך

שידי יום שנה והרמז לך חזקתו כי חזקתו

בזה הסיון יום שנה חזקתו שיהיה חזקתו

בשנת יום שנה חזקתו שיהיה חזקתו

בשנה חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

ולמה להחזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

בשנה חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

שכונתם חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

וישנה חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

היה מדבר חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו